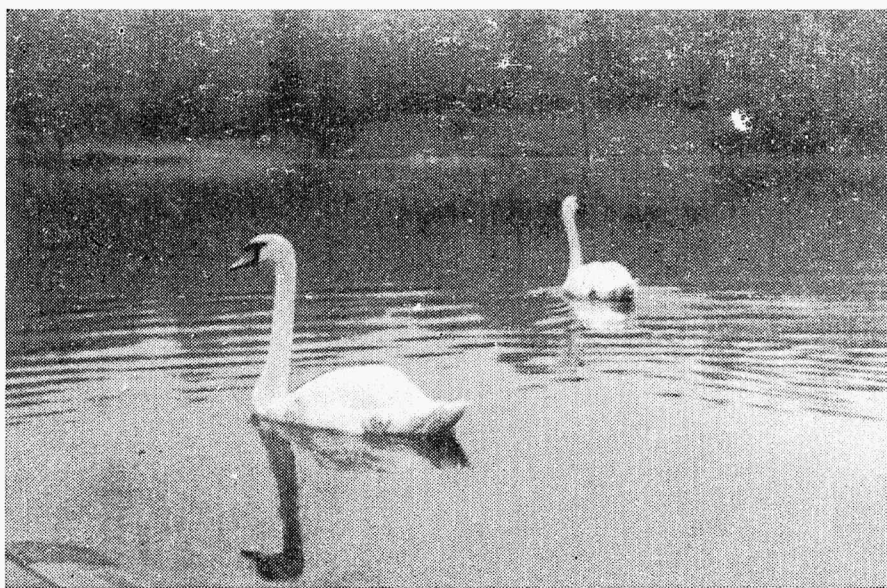

POSTISARV

Nr. 6/7. 1940

P. LUHTEIN

Kogu Eesti töötav rahvas

loeb oma häälekandjat

„Rahva Hääl’t”

Tellige ja levitage, et sammuda ajaga kaasa!

Üksiknumber 7 senti

Tellimise hinnad: 1 kuu Kr. 1.80

3 kuud „ 5.—

6 „ „ 9.50

Seltsimehed!

Tellige ja levitage oma häälekandjat
ja huvide kaitsjat, ajalehte

„Kommunist”

Üksiknumber 6 senti

Tellimise hinnad: 1 kuu Kr. 1.65

3 kuud „ 4.50

6 „ „ 8.50

POSTISARV

POSTI-, TELEGRAAFI-, TELEFONI- ja RAADIOTEENIJATE AJAKIRI

POSTI-, TELEGR., TELEFONITEENIJATE KUTSEÜHINGU, TEHNILISE ALA TEENIJATE ÜHINGU
ja TALLINNA PEAPOSTKONTORI AMETNIKE KOGU HÄÄLEKANDJA * ILMUB KORD KUUS

Nr 6/7 (82/83)

Juuni/juuli 1940

8. aastak.

Momendiks

Uued tuuled puhuvad meie kodumaal.

Uus Vabariigi Valitsus ja teda kandvad poliitilised ja ühiskondlikud jõud on sead-
enesele sihiks ning lähemaks ülesandeks
kujundada meie riik tõeliseks töövaba-
riigiks tihedas koostöös N. S. V. Liiduga,
kujundada ja liita Eesti rahvas ühiseks
töötavaks pereks, rahvastervikuks, nii et
vaimline kui füüsiline sotsiaalselt kasu-
lik töö ja kõik selle töö tegijad leiaksid
väärivat hindamist, tunnustamist ja õig-
last kohtlemist. Meie ühiskond seisab
suurte reformide eel, millede teostamisest
riigiametnikkond peab osa võtma kogu
energiaga oma parima olukorrast aru-
saamise ja võimiste kohaselt.

Postlased on avaldanud oma seisukoha
praeguste sündmuste puhul oma Kesk-
juhatuse kaudu ja ka oma koosolekuil.
Postlased on väljendanud täielikku poliitilise
olukorra mõistmist ja on avaldanud
sooja poolehoidu Vabariigi Valitsusele ja
tõsist tunnustust tema algatusile, sam-
mudele ja taotlusile Eesti riigi ja rahva
hüvanguks ja edasiseks arenguks.

Kõigi nende hulgas, kes praegu teeni-
vad ning tahavad edasi teenida meie riiki
ja rahvast, ei saa olla enam mingit
kaksipidimõtlemist või igaks juhtumiks
mitmele frondile orienteerumist või kogu-
ni selle korra tagasiigatsemist, mis
kiiresti on varisemas ja kadumas ajaloo
mässavasse merre ja mille sisemine
vastuolulisus ja ühekskülgus rahva sot-
siaalse heaolu alal oli silmatorkav.

Postlased täidavad sipelga usinusega
oma kohust praegusel erakorralisel ajal.

Meie ametkonna ülesanded on laiene-
nud N. Liidu sõjavägede ja sõjaväeasu-
tiste side ala vajaduste rahuldamise tõttu.
Neid uusi ülesandeid on pidevalt täidetud
l. a. septembrikuust alates. Kui koos-
tööst N. Liiduga seni kõneldi mõnel pool
platoonilisi sõnu, siis on postlased —
nende sidemehed ja sidetöölised j. t. —
tegelikult kogu aeg töötanud koos N. Liidu
jõududega side alal, püüdes suurima täp-
suse ja kiirusega täita iga nõudmist ja
soovi. Seega oleme aidanud tugevdada
riigikaitset.

Sidetalituste ala on tänapäeva mood-
sas ühiskonnas esmajärgulise tähtsusega
riigile ja kõigile ühiskonna liikmeile.
Meie seisame kogu ühiskonna, kogu
rahva teenistuses ja alatises tihedas
kokkupuutumises rahva kõigi kihtidega.
Keegi jutustab oma mälestusis, et ta oli
pöördunud kord kuulsa kirjaniku L. Tols-
toi poole ja oli palunud temalt nõu, mil-
lise elukutse ta peaks valima, et teenida
rahvast vaikselt ja tähelepandamatult,
enese isikut esile tõstmata. Hetkelise vai-
kuse järele ta olevat saanud vastuse:
„Valige postiljoni elukutse!“

Peab õigusega ütleva, et meie oleme
teeninud riiki ja rahvast, ilma et meid
õieti oleks tähele pandud, meie tööd vää-
riliselt hinnatud ja tunnustatud. Ometi
kuulume riigiametkonda, kes võtab side
alal osa riigikaitse teostamisest, — amet-

konda, kus töö on normeeritud, kus edasijõudmine teenistuses on tehtud võimalikuks töötulemuste alusel ja mitmesuguste eksamite sooritamise järel.

Nüüd loodame, et olukord muutub, et meie suhtes toimub ümberhindamine, et meie ammu aegsed püüded majandusliku ja sotsiaalse olukorra parandamiseks leiavad õiglast rahuldamist.

Igäüks meist, kes meie kõik kuulume töötava rahva suurde perre, täidab edasi oma kohust veel suurima innuga kui seni selles arusaamises ja lootuses, et see murrang, mis on toimunud meie elus, viib meid lähemale suuremale üksteise mõistmisele ja hindamisele, paremale ja õiglasemale vahetuleviku elus, suuremale inimlikkusele, — inimkonna kõrgetele ideaalidele — vabadusele, vendlusele ja üheõiglusele.

Inimkonna kõigi rahvaste suurte ideaalide hulka kuulub oma iseseisva rahvusliku elu arendamine, oma kultuurivarade vaba loomine, oma rahvuslik teadus, kirjandus ja kunst. Meie rahva laialdaste hulkade majandusliku ja sotsiaalse olukorra parandamisega, hariduse senisest kättesaadavamaks muutmisega jne. peaks avarduma, süvenema ning rikastuma meie rahvuslik kultuurielu uute väärtustega. Selle järeltulijate peaks muutuma ilusamaks, väärtuslikumaks elu meie kodumaal. Sellepärast

hingestatuna inimsoo kõrgeist ideaalidest, hingestatuna armastusest oma väikese ning kauni kodumaa ja oma rahva, — oma Eesti — vastu jätkab igäüks oma tööd seal, kus ta seisab, ja annab tööga oma parima uue elu loomiseks.

Peale selle peaks tihe side N. Liiduga viima meid otsesse kokkupuutumisse N. Liidu paljude rahvaste omapärase rikkaliku rahvusliku kultuuriloominguga ja seega osasaamisele selle kultuuri õilsaist varadest. Uut ja üldinimlikku peaks tulema sel teel meie ellu.

Postlasi tohiks veel eriti huvitada N. Liidu saavutised posti, telegraafi, telefoni ja raadio alal. Lähikäimise puudumise ja senise vildaka hoiaku tõttu N. Liidu suhtes on meil väga lünklikud, äärmiselt puudulikud teadmised oma suure naabri tööst ja saavutustest neil aladel. Sealseid olukordi loodame tulevikus valgustada oma ajakirjas.

Meie oleme säilitanud oma vabad kutseorganisatsioonid. Nende kaudu oleme püüdnud seni igasuguste olude kiuste avaldada oma soove, oma hädasid ja oma muresid. Nüüd, kus „vaikiv olek“ on kõrvaldatud, peaks meie kutseorganisatsioon ühendama kogu meie pere, et samuda ühiselt, et taotleda oma elujärje parandamist. Sellepärast peaks kõik postlased astuma oma kutseühingusse.

Meie tee viib meid koos kogu töötava rahvaga parema tuleviku poole!

Keskjuhatuse tegevusest

Kutseühingu Keskjuhatuse otsustas oma 1. juuli koosolekul tervitada Vabariigi Valitsust järgnevasisulisel telegrammiga:

„Peaministrile

Tallinn.

Posti-, telegraafi- ja telefoniteenijate Kutseühingu Keskjuhatuse tervitab soojalt uut Vabariigi Valitsust ja soovib talle õnnelikult juhtida Eesti Riiki ja korraldada rahva paremat tulevikku. Postiteenijaskond täidab oma ülesanded kohusetruult ja innuga, toetades Vabariigi Valitsust tema suurte ülesannete täitmisel. Postiametkonna teenijad kui side loojad rahvaste vahel tervitavad sõbraliku vahetuleviku loomist suure naabriga Nõukogude Liiduga ja aitavad igati kaasa vastastikküsimuste abistamise pakti elluviimisel.

Keskjuhatuse.“

Edasi asus Keskjuhatuse seisukohale:

1. Et posti, telegraafi, telefoni ja raadio side alal töötavad Postiametkonna teenijad ja töölised organisatsioonid kõik ühiselt olemasolevasse Posti-, telegraafi- ja telefoniteenijate Kutseühingusse. Liitumine Ametiühingute Keskliiduga toimuks Keskjuhatuse kaudu.

Osakondadel kohapeal vastu võtta kõik side alal töötavad töölised Kutseühingu liikmeiks.

2. Teha ettepanek Postiametkonna Tehnilise ala teenijate ühingule liitumiseks Posti-, telegraafi- ja telefoniteenijate kutseühinguga.

Kongressil vastuvõetud otsuste ja avaldatud soovide üle Posteli Direktoriga läbirääkimisi pidama valiti A. Kura ja H. Imelik.

Keskjuhatuse.

Vestlus Teedeminister O. Kärmiga

Teedeminister tervitab postiteenijaid

Teedeminister ins. Orest Kärm

Juunikuu lõpupäevadel Eesti riigile ja rahvale murrangulise tähtsusega sündmuste keerises kujundati ja astus ametisse uus Vabariigi Valitsus. Nii sise- kui välispoliitika alal on uus valitsus seadnud enesele uued suured ülesanded, milledega oleme võinud tutvuda valitsuse deklaratsiooni ja Peaministri ning üksikute ministrite kõnede ja sõnavõttude kaudu. On arusaadav, et valitsuselaialdase ja kaugeleulatuva tööökava teostamine nõuab pingelist tööd kõigilt valitsuse liikmeilt. Neil töörohkeil päevil pöördus nende ridade kirjutaja Teedeministeeriumi uue juhi ins. O. Kärmi poole, et vestelda mõningate küsimuste üle, mis võivad huvitada postiteenijaid.

Jutuajamisel oma töökabinetis seletas minister lahkesti järgmist.

Valitsus teostab oma deklaratsioonis avaldatud põhimõtteid ja seisukohti. Po-

liitlised vabadused on rahvale jälle tagasi antud. Seda tuleb rõhutada kõigepealt. Nüüd võidakse jälle vabalt esile tuua oma soove ja hädasid nii elavas kui trükisõnas.

Kavatsustest ei ole soovitatav enneagu kõnelda, kuigi kavatsusi on mitmesuguseid, mis võiksid puudutada ka positiivselt teenijaid. Mis puutub eriti postiteenijate olukorrasse, siis nõuab see suuresti, nagu veendunud olen, hädavajaliselt parandamist. Kuid sel alal saan ma jällegi ütelda vaid seda, millest on kindlasti teada, et see on teostatav või et seda on otsustatud teostada. Ma hoidun kõlavaist sisutuist sõnust ja enneagseist lubadusist. Üldiselt võin tähendada, et teenijate olukorra parandamine on sõltuv riigi majanduslikust seisundist. Me tahame riiki valitseda nii, et pankrot ei tuleks majja. Sellepärast, kui riigil on raha palgaolude parandamiseks, siis ei viivitata hetkegi neid olusid ka parandamast.

Üksikuid konkreetseid küsimusi ei saa ma praegu veel puudutada. Kõik oleneb majanduslikest võimalusist ja sellest, mis on hädavajaline ja mida tuleb teostada esimeses järjekorras. Sellepärast on täiesti lahtine ka Tallinna postihoone küsimus. Uue valitsuse lühikene tegevusaeg ei ole veel lubanud süveneda paljudesse küsimustesse.

Valitsus tahab talitada kõigis küsimusis kaalutletult ja nii, et töö meie riigis kõigil aladel häirimatult jätkuks.

Rüügteenijaid, sealhulgas ka postiteenijaid puudutab pensioniõiguslike veel teenistuses viibivate teenijate küsimus.

Valitsus on asunud seisukohale, et kõik pensioniõiguslikud teenijad lähemal kohe pensionile, et ruumi anda noorematele jõududele ja muidugi siis, kui nooremaid jõude vastaval alal on. See seisukoht on selge ja täiesti põhjendatud, sest meie noorest haritlaskonnast on palju inimesi hoopis tööta. Neile tuleb võimaldada teenistust. Pensioniõiguslike teenijate hulgas võib olla sääraseid erioskusega teenijaid, keda ei saa kohe asendada uute jõududega. Need pensioniõiguslikud teenijad jäetakse ametisse edasi.

Lõpuks minister palus edasi anda oma tervitused postiteenijaskonnale. E. S.

Erakapitali osatähtsus postiteenijate sotsiaalolukorra parandamisel

Postitalituse juures eksisteerib ammust ajast erifond ehk erakapital, mis teenib õilsaid eesmäärke juba paarikümne aasta vältel. Erakapitali ülesandeks on teenijate olukorra parandamine toetussummade andmise näol majandusliku kitsikuse, õnnetuste, raskete haiguste puhkudel ja laste koolitamiseks ning mitmesugusteks kultuurilisteks otstarveteks.

Postiametkonna erakapital erineb samalaadsetest toetusfondidest, mis on ellu kutsutud teistes ametkondades, mitmeti, nii sisuliselt kui ka vormiliselt.

Esiteks on oluline see, et erakapitalisse pole investeeritud sentigi riigi raha, vaid see koguneb eraartiklite müügist, mida teostavad postiteenijad ise. Küllap vist sellest ka nimetus — e r a k a p i t a l. Nii viisi kogutud sendid, mis üle ametkonna kokku tulevad ja paisuvad kroonideks ning tuhandeteks kroonideks, lähevad jälle tagasi teenijatele enestele, kes neid kõige kibedamalt vajavad. Teiseks väärrib tähelepanu see, et erakapitali komitee, kelle ülesandeks on sealt toetuste andmine, on moodustatud nii, et sellest võtavad osa ka teenijate poolt valitud usaldusmehed, esindajad. Niisiis teostatakse erakapitali kogumist, valitsemist ja toetuste andmist postiteenijate eneste poolt, eneste osavõtul, mida tuleb pidada praeguses olukorras väga tervitavaks ja demokraatlikuks mooduseks teenijate eneseabistamise alal. Ja selle poolest just erineb postiametkonna erakapital teistest samalaadsetest kapitalidest. Seesugune kord tohiks ka olla kindlustuseks, et erakapitali eesmärgi teostamine sünnib erapooletuse raamides ja otstarbekohaselt.

Peab tunnistama, et teenijate sotsiaalolukorra parandamisel on erakapital etendanud kaunis tähtsat osa. Selle puududes puuduksid postiteenijate puhkekodud Narva-Jõesuus, Haapsalus, Piritas ja Elvas. Üpris väga vähesed võiksid oma puhkust veeta mainitud kuurortides ja tervise kosutamisele mõelda erakapitali toetuseta, abita Haapsalu mudavannides, N.-Jõesuu või Piritas karastavas merevees või Elva kuivas männimetsas. Ei ole absoluutselt mõeldav, et postiteenijate kutseühing suudaks välja anda oma kutseajakirja, mis on igatahes jõuli-

sem kõigist teistest seni riigiteenijate kutseorganisatsioonide poolt väljaantavatest kutseajakirjadest.

Kaunike hulk postiteenijaid Tallinnas ja Tartus, tänu erakapitalist saadud toetustele, on võinud õppida võõrkeeli, inglise ja prantsuse keelt, mis kergendab teenistuse täitmist, kus iga päev seda vaja tuleb. Väga suur on aga nende arv, kelle koormatja muret on kergendatud, ehkki väikesel määral, laste õppemaksu osal. tasumisega ja toetamisega majandusliku kitsikuse puhul. Postiteenijate raamatukogud on rikastunud mitmekümne kõite võrra parema ja ajakohase kirjanduse poolest, mis omakorda rikastab postirahva vaimu ja hinge, pakkudes neile seda, mida nad muidu kätte ei saaks piiratud majanduslike võimaluste tõttu. Kuigi raamatukogud, mida postiteenijate kutseühing omab, eriti Tallinnas ja Tartus, ei ole jumal-teab mis, kuid nõudmine nende järele on suur, loetakse suure hooga, mis näitab, et postirahvas tunneb tarvidust vaimutoidu järele, ehkki kehaline toit on vilets. Nii näeme, et postiametkonna erakapitali ülesanded on väga tähtsad ja õilsad, mida ehk ei märkagi need õilsad töömehed, kes tulevad kord kuus kokku komitee istungile, et jagada palujatele toetusi. Nad võib-olla ei aimagi, kuipalju pettumust või rõõmu on seotud otsustega, mis komitees tehakse. Eriti lastevanemad, kelle lapsed käivad koolis, neid ründavad koolitöö algades rasked muremõtted, — kuidas saab õppemaksuga, kuidas õppevahenditega (raamatud, vihikud jne.)? Nende lootused erakapitali toetusele on vist kõige enam arusaadavad. Ja kui siis sealt saabub toetus, mis natukenegi aitab täita tühimikku, on rõõm väga suur, vastasel korral aga pettumus veel suurem. Aga seep' see ongi, et toetused õppemaksudeks on olnud seni väga napid. Kuid siin ei saa midagi ette heita erakapitali komiteele, sest viimane peab arvestama summadega, mis on tema käsutuses õppemaksude osas. Küll aga tuleb nüüd kaalumisele võtta, kas ei saaks erakapitali koormatust teiste toetuste osas kergendada, et t u n d a v a m a t toetust suunata just teenijate laste koolitamiseks, mis on antud silmapilgul, kus postiteenijate pal-

gad kaugeltki ei vasta elukallidusele, eriti väga terav lastega perekondadele, kooliealiste lastega perekondadele.

Paistab, et puhkekodude soetamist, mis on nõudnud kõige suuremaid toetusi erakapitalist, võiks nüüd lugeda lõpetatuks ja sellest vabanenud summad määrata abirahadeks laste koolitamise otsustarbel. Mõistagi, et puhkekodude ülevalpidamise kulusid ja veel tasumata võlgasid ei või unustada. Nii vabaneksid kaunis suured summad, mis läheksid teenijate toetuseks, kelle lapsed käivad koolis. Siis loodetavasti suudaks erakapitali komitee toetada kooliealisi lapsi mitte kaheksandiku õppemaksu suuruses, nagu seni vaid ehk poole õppemaksu suuruses, mis märksa kergendaks neid teenijaid, kellel on kooliealised lapsed.

Siinjuures ei saa mainimata jätta, et ei paista õiglane olevat, kui ühesuguse kooliealiste laste arvu juures ühel juhul

teenivad vanemad (isa ja ema) mõlemad, teisel juhul aga teenib isa üksinda, antakse toetust mõlematele ühevõrdselt, kus perekonna liikmete üldine arv on siiski võrdne. Kuid siin võib olla tegemist eksitusega või puuduliku informatsiooniga, mida ei saa kuidagi ette heita erakapitali komiteele. Viimane on õilsat samariitlase tööd teinud ja seda peame me kõik hindama.

Tuleks siiski soovida erakapitali komitee enese huvides, et saaks vahetevahel, kas iga aasta või üle kahe aasta, avaldatud meie oma kutseajakirjas erakapitali aruanne, — kes, kuipalju ja milistel motiividel on toetusi saanud.

See ei tekitaks ehk kuigi palju lisatööd komiteele, aga annaks üldpildi kõigile teenijaile, kes kapitali kogumisest osa võtavad ja sellest ehk huvitatud on.

Am. Postalicus.

Tartu postiteenijad olid erakorraliselt koos

Otsustati astuda ametiühingute liikmeks

Postiteenijate Tartu osakonna liikmete erakorraline peakoosolek oli kokku kutsutud 3. juulil. Teenijate avar puhkeruum suutis vaevalt mahutada koosolekust osavõtjate hulka. Koosolekul võis näha ka ülemaid, kes teenijate üritustist muidu palju ei hoolinud. Ei puudunud esindajad maa-asutistest, samuti tehnilise teenistuse kutseühingust. Koosolekut avades tähendas osakonna juhatuses esimees, kaasteenija Raave, et tuleme kokku erakordselt ja erakordsel ajal, kus tarvis on otsustada, missuguses suunas läheme me edasi erakordsete sündmuste puhul. Kuna me oleme töötav rahvakiht, siis loomulikult tuleb töötada kontaktis teiste töötavate kihtidega. Sellepärast on palutud koosolekule Tartu töölisühisuste keskliidu esindaja, et kontakti luua viimase organisatsiooniga.

Selle järele valiti koosoleku juhatus ühel häälel, kuhu kuulusid juhatajatena H. Imelik ja K. Sannamees ning sekretäridena — A. Suuk ja A. Mikk.

Koosoleku juhataja H. Imelik, päevakorra juurde asudes, mainis, et kuna praegu valitseb sõna- ja oma arvamiste avaldamise vabadus, mis pole karistatav, siis palub ta kõiki kaasteenijaid ütelda vabalt seda, mis nende südant vaevab ja mis tekitab muret.

Koosolekule palutud ametiühisuste esindaja oma mõõdukas sõnavõttus puudutas äsja aset leidnud sündmusi, mis tõid meie ellu suure pöörde ja demokraatlikud vabadused. Kõneleja maaliskokkuvõtlikult selge pildi kapitalistliku korra karile jooksmisest, mille tagajärg peegeldub praeguses rahvaste verises kokkupõrkes Lääne-Euroopas. Sellest võib rahvaid päästa üksnes kõigi töötavate rahvaste organiseeritud rahupüüdlilik vastuastumine, mida taotleb meie suur ja sõbralik naaber Nõukogude Sotsial. Vabr.

Liit. Sellepärast tuleb vaadata Nõukogude Punarmee siiatulekule, mida töötav rahvas vajab, et jääda väljapoole sõdadest ja kindlustada iseiseisvat elu majandusliku ja õigusliku olukorra heaolu sihis. Sõnavõttu kviteeriti ühemeelse kauakestva aplausiga.

Sellele järgnes keskjuhatuses liikme informatsioon, millest selgus, et keskjuhatus on sündmustega kontaktis ja asub seisukohal, et postiteenijate kutseühingul tuleb astuda liikmeks Ametiühingute Keskliitu. Uhtlasi informeeris ta keskjuhatuses seni astunud sammudest teenijate majandusliku olukorra parandamise sihis. Palju paksu verd sünnitanud Posteli ringkirjaline korraldus, mille järgi korrespondentsi lugemine pidi toimuma juulikuu algusel, muudeti ära Keskjuhatuses protesti tagajärjel.

Peakosolek võttis vastu otsuse ühel häälel, mille järele posti-telegr.-telef. ja raadio ala teenijad astuvad Ametiühingute Keskliidu liikmeks ja selle läbiviimiseni aga otsustati astuda Tartu Töölisühingute Keskliidu liikmeks. Seega oleks koostöö vahelkorral postiteenijate vaba kutseühingu ja ametiühisuste vahel loodud. Koosolijate poolt tarvitati oltralt sõnavabadust majanduslike ja õiguslike küsimuste arutamisel. Võeti vastu rida otsuseid, mis olid analoogilised läinud kevadel peetud kongressi otsustega, kuhu lisandusid mõned kohapealsetest oludest tingitud otsused.

Lõpuks kuulati ära osakonna juhatus poolt Vabariigi Valitsusele 20. juunil saadetud tervitus-telegrammi tekst, mis peakosoleku poolt kiideti ühel häälel häaks.

Koosolekul valitses elev, kuid üldiselt asjalik meeolu ja kord. Koosolek lõppes keskööl. Otsustati lähemal ajal pidada teine koosolek, kus tulevad arutamisele küsimused, mis jäid arutamata hilise aja tõttu.

Endu Päit.

Postiteenijate Kutseühingu kongress

(Järg)

Kongressi esimesel päeval, 19. mail olid tähtsamaks arutusaineks aruanded Keskjuhatuselt.

a) Keskjuhatus tegevusest.

Aruande kannab ette esimees J. Martens, kes alul märgib, et meie organisatsioon on suurenenud Jõgeva osakonnaga, kellel on 26 liiget ja kes on esindatud ka kongressil saadikuga. Avaldab headmeelt selle üle, et kongressist võtab osa ka Kuressaare osakonna saadik. Viimane osakond on seisnud seni meie peres nagu nimepidi, kuid meie suuremaist eluavaldusist on ta osa võtnud harva. Üldiselt on organiseeritud postiteenijaskond kasvanud 17 liikme võrra ja tal on praegu 1187 liiget. Suuremat juurdekasvu on pidurdanud liikmete arvu vähenemine mõnes osakonnas.

Keskjuhatus tegevus saavutuste suhtes teenijaskonna majandusliku olukorra parandamise alal ei ole olnud läinud aastal viljakas. Eelmise kongressi soovidest ei ole leidnud rahuldamist isegi 10%, nagu seda lootis hr. Toomsalu möödunud kongressi lõppeõnas. Tulemusi on saavutatud kolmes küsimuses.

1) Postiametkonna neile teenijaile, kellel on õigus saada priisõidu-pileteid pagasiveo operatsioonide toimetamise eest, on lubatud lasta neid pileteid välja kirjutada ka oma perekonnaliikmeile.

2) Raudteede Talituse poolt on tehtud korraldus, et raudteeteenijad abistaksid postiametnikke raskemate saadetiste kohtadele asetamisel vagunisse. Raudteesaadetiste veo lõpetamist postvaguneis ei pooldatud, kuna see vedu ei tekitavat raskusi.

3) Lahendamisele võeti soov toetuse määramiseks erikapitalist laste koolitamise kuludeks. Väikeste ressursside tõttu ei ole sel alal saavutatud soovitud tagajärgi, kuid võimaluse piires on toetusi määratud.

Kõik teised majandusliku olukorra parandamise iseloomuga soovid on jäänud kahjuks rahuldamata. Postitalitus tahtis läbi viia mõningaid parandusi palkade alal, kuid ka neile kõmmati kriips peale. Keskjuhatus on teinud kõik, mis tal erakorralisel ajal üldse võimalik teha oli. Praegune raske aeg mõjub takistavalt ühingu tegevusele. Meie päevamuredest kirjutatakse ainult veel „Postisarves“, kuid muu ajakirjandus peaaegu vaikib meie tööst ja taotlusist. Riigiteenijate esinduse viimaseid käike Majandusministri ja Peaministri juurde ajalehed üldse ei maininud.

Teenistuslikult alalt selgitati pühapäevarahu võimaldamise küsimust. Keskjuhatus koostas ankeedi, millele tulnud vastuseist selgus, et pühapäevarahu võimaldamisel on olnud läinud aastal raskusi ainult üksikuis postkontoreis, nimelt Narvas, Kohtla-Järvel, Jõhvis ja Haapsalus. Takistuseks olid teenijate haigestumised ja Haapsalus erakorraline aeg. Olukord on tehtud teatavaks Postitalitusele ja selle lahendamiseks on palutud vastavat korraldust.

Postisaadetiste väljastamise lõpetamiseks puhkepäevadel pöördusime järeleparimisega linnavalitsuste poole, kuna Postitalitus oli võtnud juba varem selles küsimuses eitava seisukoha. Vastused linnavalitsusilt on osalt eitavad, osalt pooldavad. Laialikande lõpetamise poolt on: Narva, Paide ja Petseri, tingimustega

poolt on Viljandi, pooldades laialikande ärajätmist ainult uueaasta päeval, esimesel ületõusmise pühäl, esimesel suvistepühäl, võidupühäl, surnutepühäl ja esimesel jõulupühäl. Kuressaare ja Rakvere linnavalitsus ei osanud võtta seisukohta selles küsimuses. Laialikande lõpetamise vastu on: Pärnu, Tallinn, Tartu ja Valga. Järelikult on raske sel alal soovitud tulemusi loota, sest Postialitus arvestab linnavalitsuste seisukohti.

Keskjuhatus on lahendanud ka mõned teenijate kaebused. Kärkla ptk. teenijad kurtisid külmade ametiruumide üle — temperatuur langevat kuni 90 R. Kaebus tehti Postitalitusele teatavaks ja see andis häid tagajärgi. Peale selle oli kaebus ühest kontorist Riigihoiukassa operatsioonide toimetamise eest maksetava tasu ebaõiglaselt jaotamise üle. See kaebus tehti jällegi teatavaks Postitalitusele. Tagajärjed on seni teadmata.

Suurimaid üritusi oli Elva uue suvila ehitamine ja üldse suvilate korraldamine.

Alul kavatseti Elva suvila ehitada majanduslikul teel. Hiljem selgus, et sel viisil on ehitust raske teostada, mispärast otsustati töö anda vähempakkumisel ettevõtjale. Tol korral olid väga segased ajad ja esimesed vähempakkumised nurjusid. Pärast leidis ettevõtja G. Vaik, kes nõustus eelarve kr. 25.500 piires alustama ehitust. Pleki saamine oli raske. Jõuluks saadi maja siiski katuse alla. Edaspidised tööd olid tõkestatud erakorralise külma tõttu. Maja valmib umbes 20. juuniks s. a. Tubade sisustamisega on veel raskusi. Laenu Elva suvila ehitamiseks saadi Tallinna Linnapangalt. Praegu on võlga umbes kr. 5.500.—.

Suvilate kasutamine oli elav. Kõiki soovide ei suudetud rahuldada, eriti Elvas. Haapsalusse soovijad leidsid kõik rahuldamist. N.-Jõesuu suvilaid kasutati juulis täiskoorimisega, kuna juunis ja augustis oli soovijaid vähem.

N.-Jõesuu suvilat kasutasid 61 leibkonda 139 inimesega, Elva suvilat 20 leibkonda 34 inimesega, Haapsalu suvilat 33 leibkonda 69 inimesega.

Peale selle pöördusid Keskjuhatus poole Haapsalu, Kuressaare ja Kärkla osakonnad suures mures elukalliduse üle, mis tingitud erakorralistest oludest. Neid toetati ja Keskliidu kaasabil saavutati läänlastele ja saarlastele I elukalliduse rajoon.

Tartu osakond palus oma erakorralise peakoosoleku otsuse põhjal 4. XII 1939. a. palgaluude parandamist lisatasu andmise teel. Keskjuhatus toetas seda nõuet. Keskliidu kaasabil saadi lõpuks lasteabiraha.

Tegevusaasta jooksul tuli lahendada ka üks Postitalituse ringkiri, kus nõuti andmeid, kui palju abielulised saavad palka riigikassast. See tekitas ärevust osas teenijais, sest kardeti, et abielulisi teenijaid hakatakse vallandama, nagu see sündis kord varem. Kuid küsimus lahenes käiguga Teedeministri juurde. Selgus, et andmeid oli soovinud Teeneministeer. peainspektor H. Perna ja et vallandamise ohtu pole.

b) Kassa läbikäigust.

Laekur J. Uustalu kannab ette XXI tegevusaasta kassaaruande ja varade seisu 1. aprilliks 1940. a.

XXI tegevusaasta aruanne

Tulud.

(1. jaan. 1939. a. — 1. aprillini 1940).

Kulud.

	Eelarves ette nähtud	Tegelikult laekunud		Eelarves ette nähtud	Tegelikult kulutatud
Saldo 1. juun. 1939. a.	1079.94	1079.94	Asjaajaja töötasu	600.—	600.—
1938. a. liikmemaksu osak.		106.48	Kantselei, post, telefon	150.—	182.64
1939./40. a. liikmemaksu osak.	1300.—	1294.23	1939. a. kongressi kulud	60.—	44.27
Hoiusummade %/o	10.—	77.34	Reisi ja päevarahad, organi-		
Toetus postiametk. erikap.:			seerimine	200.—	267.55
a) kultuuriline	1650.—	1900.—	Liitude liikmemaksud	200.—	150.—
b) N.-Jõesuu, Haapsalu ja Elva suvilate remondiks, korrashoiuks ja maksudeks	1990.—	1990.—	Esitus ja ettenägemata kulud	119.94	17.44
d) Elva uue suvila ehitamiseks	9000.—	9000.—	Kutseühingu tegevusajaloo eel-		
Georg Vaikilt müüdud puude eest		50.—	tööde kuludeks	650.—	
Juhuslikud tulud		73.44	Kutseajakirja väljaandmine	1800.—	1800.—
			N.-Jõesuu, Haapsalu ja Elva majade kinnisvarade maksud ja tulekinnitus	350.—	302.80
			N.-Jõesuu, Haapsalu ja Elva majade remondiks, korrashoiuks ja sisseseade täiendamiseks	1900.—	2406.50
			Elva uue suvila ehitamiseks	9000.—	9000.—
			Kokku kulu Kr.		14771.20
			Saldo 1. aprilliks 1940. Kr.		800.23
	Kr. 15029.94	15571.43		Kr.	15571.43

Tulud. 1940/41. a. eelarve (1. IV 1940 — 1. IV 1941) Kulud.

Saldo 1. apr. 1940. a.	800.23	Sekretäri töötasu	480.—
1940./41. a. liikmemaksu osakondadelt	1100.—	Kantselei, posti ja telefoni kulud	130.—
Hoiusummade %/o	20.—	1940. a. kongressi kulud	60.—
Toetus postiametkonna erikapitali komiteelt:		Reisu ja päevarahad ning organiseerimise kulud	200.—
a) kultuuriline	1650.—	Liitude liikmemaksud	350.—
b) N.-Jõesuu, Haapsalu ja Elva suvilate remondiks, korrashoiuks ja maksudeks	4000.—	Esitus- ja ettenägemata kulud	100.23
c) Elva uue suvila ehitamiseks	5000.—	Kutseühingu tegevusajaloo eeltööde kuludeks	800.—
Juhuslikud tulud	250.—	Toetus „Postisarvele“	1500.—
		Kinnisvarade maksud ja tulekinnitused	360.—
		Kinnisvarade remondiks, korrashoiuks ja sisseseadete täiendus	3640.—
		Elva uue suvila ehitamiseks	1700.—
		Elva uue suvila sisustamiseks	3500.—
	Kr. 12820.23		Kr. 12820.23

Varad 1. aprillil 1940

Raha kassas ja jooksvatel arvetel	800.23
Kinnisvarad:	
a) N.-Jõesuus (5 maja ühes kõrval-ehitistega; krunti 1423 ruutsülda)	15000.—
b) Haapsalus (1 maja, ühes kõrvalhoonetega; krunti 485,36 ruutsülda)	8051.75
d) Elvas (3 maja; krunti 0,4235 hk.)	17493.92
Vallasvara:	
a) N.-Jõesuus	Kr. 5167.07
b) Haapsalus	„ 1828.89
d) Elvas	„ 1126.48
e) Tallinnas	„ 1506.05
Tall. Ühispanga osatähti 3 ä Kr. 10.—	30.—
Kokku Kr.	51004.39
Võlg Tallinna Linnapangale	Kr. 2993.92
Kokku Kutseühingu puhasvara Kr.	48010.47

E. T a m m e ä e kannab vahepeal ette mandatkomisjoni protokoli, mille järgi on:

Tallinna osakonnast	24	saadikut, liikmeid	590
Tartu	5	„	125
Pärnu	3	„	60
Rakvere	2	„	43
Võru	2	„	36
Narva	1	„	34
Viljandi	1	„	30
Haapsalu	1	„	30
Tapa	1	„	31
Paide	1	„	27
Jõhvi	1	„	28
Jõgeva	1	„	26
Elva	1	„	25
Kuressaare	1	„	24
Rapla	1	„	22
Valga	1	„	21
Mõisaküla	1	„	22
Petseri	1	„	13

Kokku on 18 osakonnast 49 saadikut. Mar-
daatkomisjoni ettepanekul tunnustatakse kõik
ilmunud saadikud täisõiguslikeks kongressi-
saadikuiks.

P. Toomsalu ettepanekul otsustab kong-
ress anda sõnaõigus Keskjuhatusel liikmeile J.
Uustalule ja R. Viilupile. Neist ei ole ilmunud
R. Viilup.

Algavad läbirääkimised aruannete üle.

E. Tammemäe leiab, et Keskjuhatus on
teinud tõhusat tööd mitmel alal. Suvilate kor-
rastamine, eriti aga Elva uue suvila ehitamine
on nõudnud suuri pingutusi. Tubade kasutada
andmine suvilais peaks olema võimaldatud ai-
nult ühingu liikmeile.

J. Talving ütleb, et elukallidus on tõus-
nud kohati kuni 100%. Keskjuhatusel oleks pi-
danud olema rohkem julgust astuda samme elu-
kalliduse tõusu pidurdamiseks ja palgaolude pa-
randamiseks. Samuti heidab ette Keskjuhatusel,
et viimane on jätnud tähele panemata tema pal-
ve, mis puudutas tema õiguslikku seisundit.
Palub selgitust juubelalbumi väljaandmise eel-
tööde kohta. Leiab, et „Postisarve“ väljaandmine,
tellijate arvuga võrreldes, on liiga kulukas.

J. Riisen: Suvilad meie teenijaile puhke-
aja veetmiseks on väga tarvilikud, kuid kah-
juks ei saa neid suurem osa teenijaist kasutada,
mispärast leiab, et tulevikus peaks suvilatele
vähem kulutatama ja laste koolitamiseks roh-
kem toetust andma. Lõpuks nendib Keskjuhatusel
tõhusat tööd ja teeb ettepaneku avaldada Kesk-
juhatusel tänu.

H. Imelik palub selgitust priiriidevarustuse
ja korteriraha saamise asjus.

J. Martens. Palgaparandus on üldine riigi-
teenijate küsimus. Riigiteenijate olukorda ras-
kendab peale muu see, et teenijaile ei või-
maldata enam orderitega kauba saamist. Riigi-
teenijate Keskliidus üleskerkinud omaabi kor-
raldamise küsimus ei leidnud Majandusministri
heakskiitmist, kuid see küsimus ei ole veel
täielikult kõrvale heidetud. Omaabi teostamisel
tuleb hulk inimesi tööle rakendada, sest au-
matine ja see on lahendatud uue üüri-
seaduse makspanemise. Riidevarustuse
nõudmine on edasi lükatud krediidi puudusel.
Ühekordse palgalisa nõudmisel tekkisid kolme-
sugused moodused: a) maksta palgalisa ainult
madalapalgalistele; b) maksta kõigile ühesugune
summa ja c) anda lasteabiraha. Viimane moodus

meeldis Vabariigi Presidendile ja Peaministrile
kõige enam, mispärast anti ülestõusmise pühiks
kolmekordne lasteabiraha. Hr. Talvingu õigus-
likku seisukorda ei ole Keskjuhatus mitte tead-
likult riivanud, sest temalt pole mingisugust
ametlikku kirja saadud. Albumi väljaandmine
lükati edasi 5 a. peale Keskjuhatusel otsusel ja
möödunud aasta kongressi heakskiitmisel selleks
vajalikkude summade ja kirjutiste puudusel.
„Postisarve“ väljaandmist korraldab kolleegium,
kus on esindatud Keskjuhatus, Kutseühingu Tal-
linna osakond, Postiametk. Tehnilise Ala Tee-
nijate Ühingu ja Tallinna Peapostk. Ametnike
Kogu järgmiste isikutega: J. Martens, H. Tõugu,
K. Böstrov, A. Merilaid, A. Niitsoo. Toime-
tajaks on E. Soo. Honorarideks tasutud sum-
masid ja nende väljamaksimisi kontrollib üks
kord aastas Keskjuhatusel poolt volitatud isik,
kelleks oli H. Tõugu. Viimase kinnitamisel on
„Postisarve“ asjaajamine korras ja honorarid
on kõik kätte saadud. Suvilatele kulutatud sum-
mad on suured, kuid kongressi poolt lubatud
uue suvila ehitamine Elvas tuli siiski teostada.
Laenukohustused tulevad täita, mispärast ei saa
käesoleval aastal midagi uut ette võtta. Iga-
päevasest pingutavast tööst vabanedes vajab iga
teenija kosutust, mida võimaldavad puhkekodud.

A. Kura. Diszipliin ei salli üleastumisi.
Hr. Talvingu valusad sõnad võtan endale. Kiri
oli adresseeritud otse minule, mistõttu Kesk-
juhatus selles asjas süüdi ei ole. Suutsin läbi
vaadata ainult 10 aasta arhiivimaterjali. Lubasin
vastata sügisepoole, kuid unustasin.

J. Talving nõuab „Postisarve“ aruande ette-
lugemist. Leiab, et A. Kura teguviisi ei saa
kiita.

E. Jura (Zääro): Terves kehas terve vaim,
tervetel vanematel terved lapsed. Soovitab suvi-
latele kulutatud summasid mitte piirata.

K. Jaanimägi: Kui hr. Kural ja hr. Tal-
vingul on isiklikud asjad õiendada, siis ei peaks
neid arutatama kongressil.

J. Riisen: Minust on valesti aru saadud.
Kui eelarve on kinnitatud, siis tuleb Keskjuha-
tusel selle järele toimida. Edaspidi peaksime
siiski rohkem laste koolitamisele rõhku panema.
Nendib, et Keskjuhatusel on olnud palju tööd ja
muret suvila ehitamisega, eriti esimehel ja sek-
retäril, mispärast peame neile tänulikud olema.

A. Kura loeb ette „Postisarve“ aruande.

Aruanne on keskjuhatusel poolt kinnitatud ja
revisjonikomisjon on leidnud selle dokumenti-
dega kooskõlas olevana.

Tulud.

„Postisarve“ 1939/40. a. aruanne 15 kuu eest

Kulud.

		Eelarve järele
1938. a. tulude ülekanne .	Kr. 261.08	261.08
Toetused	„ 1800.—	1800.—
Tellimised ja müük	„ 1388.44	1355.92
Kuulutused	„ 1169.62	1100.—
Mitmesugused tulud	„ 7.41	—
Ettemakstud tellimissumma- sid 1940. a. peale	„ 345.—	—

Kr. 4971.55 4517.—

		Eelarve järele
Trükkikulud	Kr. 2252.—	2000.—
Klišeed	„ 314.73	350.—
Honorarid	„ 723.14	800.—
Tasud koll. liikmetele	„ 105.—	105.—
Toimetuse tasud	„ 515.—	560.—
Talituse tasud	„ 285.—	285.—
% % kuulutuste kogujaile	„ 237.36	250.—
% % tellimiste kogujaile	„ 53.74	30.—
Kantseleikulud	„ 51.21	52.—
Posti- ja tempelmaksud	„ 97.73	85.—

Kr. 4634.91 4517.—
Kassa saldo 1. apr. 1940. a. Kr. 336.64

Kr. 4971.55

E. Tammemäe esitab ettepaneku: Kongress ära kuulanud Kutseühingu Keskjuhatuse tegevuse aruande, märgib tunnustavalt Keskjuhatuse poolt tehtud pingutusi postiteenijate olukorra parandamiseks käesoleval raskel ajal, eriti aga suvilate korraldamisel ja avaldab Keskjuhatusele oma tänu tehtud töö eest. Ühtlasi paneb ette esitatud aruande kinnitada.

N. Pasmel märgib, et N.-Jõesuu suvila on geograafiliselt halval kohal ja palub selgitada võimalust suvila üürimiseks Pärnu.

J. Talving leiab, et „Postisarv“ on liiga kulukas ajakiri ja soovib ajakirja ajutist sulgemist või väljaandmise harvendamist.

H. Imelik väidab, et ilma kutseajakirjata ei saa läbi. Kui see ei ole jõudnud kõiki rahuldada, siis peaks meeles pidama, et Kr. 700.—suuruse honorari eest ei või rohkem nõuda. Need, kes väikese tasu eest seal kirjutavad, on õieti enesepiitsutajad. Ei poolda ajakirja väljaandmise lõpetamist ega piiramist.

Hääletamisel võetakse ühel häälel vastu E. Tammemäe ettepanek Keskjuhatusele tänu avaldamise ja aruannete kinnitamise kohta.

1940./41. a. eelarve.

A. Kura loeb ette eelarvekava ja annab seltsi üksikute punktide kohta.

Liitude liikmemaksu summa on suurenenud eelmise aasta võla tõttu. Meie kuulume Postiteen. Rahvusvahelisse Liitu, kellele möödunud aasta liikmemaks raha puudusel on tasumata. Kongressil tuleks otsustada liikmeks jäämise küsimus, kuid vana võlg kui auvõlg tuleb tasuda. Tulude osas ei ole arvestatud Haapsalu suvila üüri NSVL-lt põhjusel, et ei ole kindlaid andmeid tasu kohta. Loodetav summa kasutatakse nimeetatud suvila remondiks.

Teeb ettepaneku, et Keskjuhatusele lubatakse kuludeks ettenähtud summasid üle kanda ühest kulude jaotusest teise ja teha rohkem kulutusi, kui tulusid laekub eelarves ettenähtud summadest suuremal määral ja ümberpöörduvalt.

Ettepanek võetakse vastu ühel häälel.

H. Imelik arvab, et Rahvusvah. Postiteenijate Liitu kui niisugust pole enam olemas ja seepärast on liikmemaksu tasumine asjata. Teeb ettepaneku eelarves kulu Rahvusvahelisele Postiteenijate Liidule kustutada ja selle võrra suurendada „Postisarve“ toetust, s. o. sel juhul, kui liidule maksu ei tule tasuda.

H. Talving mainib, et „Postisarv“ jätab sisult soovida. Ajakirjas leidub teenijaille tuttavate maastike kirjeldusi, mis kuuluksid rohkem turismi valdkonda. Teeb ettepaneku toetus 1500 krooni „Postisarve“ arvelt kustutada ja üle kanda laste toetamiseks.

J. Martens: Juba aastaid oleme harjunud sellega, et meil on olemas oma avalik häälekandja „Postisarv“. Võime isegi uhked olla sellele, et meil on midagi taolist, mida kõigil ei ole. Meie saadame oma ajakirja Presidendile ja Peaministrile ja teistele valitsuse liikmele, kurtse selle kaudu neile oma häda ning meelde tuledades eneste olemasolu. Kui meil oma ajakirja enam ei ole, siis oleme hulga vaesemaks jäänud ja ei saa oma muresid ja soove kusagil avaldada. Kaotamise asemel peaksime ajakirja veel rohkem arendama ja enam kaastööd tegema. Kahjuks leidub meie ametkonna teenijate hulgas vähe sulemehi, kes oma pingutava igapäevase töö kõrval suudavad „Postisarvele“ kaastööd teha. Meie kohus on neile tänulik olla. Ka

Postitalituse direktor loeb hoolega meie ajakirja ja kaalub küsimusi ja hädasid, mis seal esinevad.

A. Kannes teatab, et „Postisarvele“ määratud summat ei saa laste toetamiseks üle kanda, sest „Postisarv“ kuulub kultuuriliste ürituste hulka ja üle kantud summa peaks siis mõneks muuks kultuuriliseks toetuseks minema, mitte aga laste toetamiseks.

J. Ummik pooldab ajakirja väljaandmise jätkamist.

J. Talving võtab oma ettepaneku tagasi põhjusel, et „Postisarvele“ määratud toetust ei saa üle kanda laste toetamiseks.

J. Riisen: Oma ajakirja väljaandmist peame kõigiti toetama. Ajakirja kaudu saavad ka kõrvalseisvad isikud tutvuneda meie üritustega.

H. Imelik parandab oma ettepanekut selles mõttes, et kustutada tuleb Rahvusvah. Postiteen. Liidu liikmemaks, välja arvatud võlg.

E. Jura (Zääro): Sõjaolude tõttu on täiesti mõtetu saata raha välisriiki, kuna meie seda ise hädasti vajame.

H. Prants: Nüüd tuleb meil lahkuda Rahvusvah. Liidust; hiljem võime, kui see osutub vajalikuks, jälle liikmeks astuda.

Hääletamisel võetakse eelarve vastu ühes H. Imeliku ettepanekuga, millega aruandja A. Kura on ühinenud.

Pärast seda kongressi esimene istung lõpetatakse kell 15.10.

KONGRESSI TEINE PÄEV.

Koosolek algab kell 10.10. Juhatab P. Toom-salu. Saadikuid on koos 49.

Referaat H. Tõugult: „Postinduse ajalooline areng.“

Referent annab enam kui tunnipikkuses ettekandes ülevaate sideteenistuse tekkimisest ja arenemisest, alates ürgajast läbi vana, antiik- ja keskaja kuni tänapäevani. Ettekantavat kuulatatakse huviga ja ettekande lõppedes avaldatakse kõneleajale elavalt kiitust.

Kutseühingu põhikirja muutmise.

Keskjuhatuse sekretär A. Kura selgitab põhjusi, mis on sundinud Keskjuhatust esinema põhikirja osalise muutmise kavaga. Muudatused on tingitud peamiselt sellest, et Kutseühingu tegevusaasta viidi üle kalendriaastalt eelarveaastale. Tegelikult on juba mindud üle eelarveaastale, kuid seaduslik alus selleks puudub ja see tuleks luua põhikirja muutmise vastavas osas. § 11 on ette nähtud 1 kr. suurune sisseastumismaks liikmeks tagasiastumisel. See muudatus on sisse toodud 1939. a. kongressi vastava otsuse kohaselt. Peale muu on selles paragrahvis fikseeritud liikmemaksu tasumise viis. § 15 p. c parandus on redaktsiooniline. Narva osakond on esinenud § 23 kohta sooviga, et kongress kutsutaks kokku 2—3 aasta tagant. Seda soovi ei ole Keskjuhatuse arvestanud § 23 muutmise ettepanekus.

Parandused võetakse mõningate vaidluste järel vastu Keskjuhatuse poolt ettepanud kujul.

Majanduslikud küsimused.

A. Kannes: Keskjuhatusel on olnud liikmeskonna soovid südame lähedal ja ta on püüdnud teha kõik, mis erakorralise aja oludes võimalik. Soovide täitumist on taotletud nii Posti-

talituse kui Riigiteenijate Keskliidu kaudu. Käike on tehtud küll Majandusministri küll Peaministri juurde ja tulemuseks oli lõpuks toetus lasteabiraha näol. Ei taha uskuda, et nii Keskjuhatus kui ka Riigiteenijate Keskliit teises koosseisus oleksid suutnud korda saata rohkem. Mis siis edasi teha? Tuleks uuesti omi nõudmisi korraldada ja täiendada ning jätta need pagasiks uuele Keskjuhatale.

Ei saa tähendamata jätta asjaolu, et riigiteenijate palkade tase võrreldes elukallidusega on praegu madal. Valitsus peaks püüdma leida lahenduse kas palkade tõstmise või ühekordse lisatasu määramise teel. Vastasel korral tuleks normida esmajärgu elamistarbeid riigiteenijate ostuvõime kohaselt.

Edasi peame alla kriipsutama nähtu, et postiametkonna teenijate palgatase võrreldes teiste ametkondade teenijate palgatasemega on lahkuminev. Postiametkonna teenijad tunduvad alahinnatuina, sest nende tasude tase on madalam. Postiametnikud on kutselased teenijad ja iga kutselist teenijat peab ka hindama.

Meie ametkonnas püütakse täiendada koosseisu ainult madalapalgaliste vabateenijate ametikohtadega. Ei ole õiglane, kui juhtivat töökohta peab täitma tasult väikesepalgaline. Tuleks luua juure ka vastavaid kõrgemaid ametikohti.

Edasi peaksime kordama oma nõudmisi priikorterite saamiseks või korteriraha maksmiseks ning riidevarustuse andmiseks kõigile teenijaile, kusjuures naisametnikele oleksid ette nähtud korralikud ja nõrgad töökitlid. Samuti peame vajalikuks postiljonide jalatsite tasu suurendamist, nii et oleks võimalik selle eest soetada säärsaadpad.

Vanemate kauaaegsete teenijate töö vääriks hindamiseks peaks laiendatama teenistusvanusetasu maksmist ka aja eest üle 15 aasta. Veel peaksime taotlema õiglust ja lugupidamist nende kaasteenijate suhtes, kes mõningail põhjusil on sunnitud vahepeal teenistusest lahkuma ja siis uuesti teenistusse tagasi astuma. Siin peaksime nõudma, et neid kaasteenijaid hinnataks väärilamalt ja neid võetaks teenistusse tagasi määraliste ametnikkudena ja võimaluste piires endiste ametjarkudena.

Lõpetades kokkuvõtet esitab juhatajale hulk resolutsioone.

A. Lepik. Hea komme nõuab, et kõnet alataks sõjast, mida suured kultuurirahvad peavad ja sellest tingitud raskustest ning hädadest, mis ka meid riivavad. Sageli kuuleme Vabariigi Valitsuse liikmeilt ja äsja hr. Teedeministrilt meie kongressil, et praegusel ajal ei ole loota palkade tõstmist, kuna tollitulud ja muud sissetulekud on ära jäänud. Vastavalt elukalliduse tõusule võime loota, nagu aru sain, mingit toetust meie järglastele. Siin oli vist mõeldud teenijate praegustele järglastele antud kolmekordset lasteabiraha, mida vaesed riigiteenijad oma lastele võivad loota ka edaspidi. Võibolla oli see toetus ka mingisuguseks propaganda abinõuks, mis meelitaks noori abielluma ja täitma tühjenevat maapinda inimestega, et poleks vaja sisse tuua „poola panne“.

Kaupade eksport-import oli takistatud raskete jääolude tõttu, kuid nüüd on sadamas jälle tegevus elav ja toll töötab hommikust õhtuni, mis ka riigikassale tulust annab.

Peale selle heidab ette Tallinna saadikutele — deputaatidele, mõnede arvates „tembutaadid“, et ei ole enne kongressi kokku tulnud peakoosolekul vastuvõetud resolutsioonide argumen-

teerimiseks ja motiveerimiseks. Kui kongressil esitatakse ainult kuivad resolutsioonid, siis muidugi pälvib käesolev kongress täie õigusega „tembutaatide“ traditsioonilise kongressi nime.

Palkade kohta arvab, et pole mingit mõtet palgakõrgenduse asjus ettepanekuid vastu võtta. Valitsus peaks tundma riigiteenijate hädasid ja peaks kõrgendama palku esimesel võimalusel. Edasi nõuab, et kõik postiteenijad saaksid peale palga veel korteriraha.

Riidevarustust tuleks anda esimeses järjekorras viimase järgu ametnikele, mitte kontoriülematele ja nende abidele. Sellepärast pole midagi imestada, et priiriide varustust on nõutud ja see nõudmine on alati tagasi lükatud.

A. Raave rõhutab asjaolu, et meie tasud ei ole mitte madalad palgaredeli järgi, vaid viga seisab selles, et meil puuduvad lisatasud priikorteri näol. Teeb ettepaneku, et kontoriülemate abid varustataks võimalust mööda priikorteriga.

H. Imelik märgib, et meie nõuded jagunevad 2 ossa: ühed, mis otseselt puudutavad meid endid ja teised — kõiki riigiteenijaid. Eeskätt tuleks esineda nende nõudmistega, mis ainult meid puudutavad. On ju selge, et elukallidus on tõusnud. Loeb ette viieliikmelise perekonna tootluskulu 1937/38. a. ja paralleelselt käesoleva aasta aprilli-mai eest. Sellest nähtub, et elukallidus on tõusnud keskmiselt 40%.

Vahepeal on juhatajale üle antud hulk resolutsioone majanduslikes küsimusis, millised kongressile ette loetakse.

E. Tammemäe konstateerib, et on antud terve rida ühelaadilisi ettepanekuid, mispärast peab tarvilikuks moodustada redaktsioonikomisjoni, kes ettepanekud ühtlustaks, nii et kõik soovid oleksid aksepteeritud.

Ettepanek võetakse vastu ja komisjoni valitakse A. Kannes, E. Tammemäe, H. Imelik ja O. Siivart.

E. Tammemäe: Lepiku väljendused tunduvad imelikena. Kes on jälginud eelmiste aastate tööd, see ei saaks nii arvustada ja nimetada kongressi tegevust tembutamiseks. Majanduslikes küsimusis on meil alati valitsenud üksmeel. Sel alal on saadud palju paremusi. Hr. Lepik jätku need halvustavad väljendused endale.

N. Pasmel soovib mitte kõigi riigiteenijate olukorra parandamise eest võidelda, vaid niikaua oma ametkonna eest, kui jõutakse teiste ametkondade palgatasemini.

Edasi mainib, et eramaksudest Postitalituse kasuks võetav 10% summa tundub ülekohtusena, sest öökõnede andmine on teenijaile vaevarikas töö.

Kontori klassidesse jaotuse kohta teeb järgmise ettepaneku:

Kolmanda klassi kontorid on koosseisult 4—12 teenijaga. Tähendab üks kolmanda klassi kontor võib teisest kontoriga kolm korda suurem olla. Niisugune vahekord ei ole õiglane. Oleks tarvilik 3. kl. kontorid jaotada 2. kl. esikujul I ja II astme kontoriteks, nõudes kõrgemate klasside kontoriga juhtkonnale palgakõrgendust.

Ka võiks 3. kl. kontoriga koosseisu vähendada kuni 10 tööjõuni, seda muidugi, kui esimeses resolutsiooni osas ettenähtud palgakõrgendust ei ole võimalik läbi viia.

Ettepanek võetakse vastu.

A. Lepik faktilises märkuses teatab, et Tammemäe on tema sõnu moonutanud, pidades kon-

gressi tööd tembutamiseks, mida tema sügugi ei olevat mõelnud.

J. Martens: Maksuvabade raadiolubade küsimus on juba teistkordne nõue, mis seni ei ole lahendust leidnud. Raadio palal on postiametkond palju tööd teinud.

Korduvad pahatahtlikud arvustused Keskjuhatus tegevuse kohta ei jäta mõju avaldamata ja halvamata nende inimeste töötahet, kes on valitud kongressi saadikuks peakoosoleku poolt absoluutse häälteenamusega, pealegi kui arvustajaks on inimene, kes pääses loosi teel 14 häälega kongressi saadikuks.

E. Tammemäe: Täitsa õige!

O. Siivart loeb ette redaktsioonikomisjoni poolt väljatöötatud ettepanekud, mis on ilmunud eelmises „Postisarve“ nr.-is.

Ettepanekud võetakse vastu ühel häälel.

Teenistuselised küsimused.

A. Kura selgitab Keskjuhatus tegevust teenistuseliste küsimuste alal.

Teatab, et Keskjuhatus ei tee omalt poolt ettepanekuid, sest puuduvad alused. Posti laialiandmise ärajätmist pühadel ja pühapäevadel korrata oleks mõtetu, sest suuremate linnade linnavalitsused on selle vastu. Pagasiveo normide asjus teatab, et Keskjuhatus teada pidi nende suurendamine olema otsustatud jaatavalt, kuid normide kehtimapanekut on takistanud Raudteede Talitus.

A. Lepik leiab, et 1933. a. maksmapanud normid ei ole küllalt õiged. Mõõtmised pole toimunud korrapäraselt, mispärast vajavad revideerimist. Ruumid ei ole sobivad ja on ebateraviloolikud. Kitsikus on suur ja tolm palju. Ametnike ei tuleks paigutada ühelt töölt teisele.

N. Rumm: Eelsortimise norm on liiga kõrge. Seda normi määra ei saavutata töös. Sortimise ja postiljoni välistöö normid on vastu võetavad.

Insp. O. Pull teatab, et Raudteede Talitusega ei ole saavutatud kokkulepet pagasiveo normide suurendamise asjus. Postitalitus on ka arvestanud teatavais kontoreis normimata töödega, kus see oli põhjendatud. Soovib Keskjuhatus kaudu esineda konkreetsete andmetega Postitalitusele.

J. Martens: Normid on kogu asutise personaali asi. Normide koostamine ja parandamine on raske ja keeruline töö. Keskjuhatusel on võimatu välja töötada uusi norme, sest tal puuduvad vajalikud andmed. Osakonnad ja asutised peaksid kohtadel norme uurima ja kui on vaja neid muuta, siis esitatagu konkreetset arvu lisandmed. Uued raadiotöö normid on koostatud Tallinna Telefonivõrgus tegeliku töö järgi ja need ei ole liialdatud.

Juhataja H. Tõugu esitab ettepaneku:

Kongress teeb Keskjuhatusle ülesandeks esineda vastavasis distantsides ettepanekutega töönormide parandamiseks, kui Keskjuhatusle peaks saabuma kohtadelt põhjendatud ja konkreetseid ettepanekuid normide muutmiseks.

Ettepanek võetakse vastu ühel häälel. Selle ettepaneku vastuvõtuga loetakse lahendatuks kõik töönormidesse puutuvad küsimused.

E. Luhaveer teatab, et Tallinna Peapostkontoris on postiljone kavatsenud atesteerimise korra järele atesteeritud, mille tõttu tekkis arusaamatusi, mis halvastas teenijate töötahet. See tõttu pidi isegi üks postiljon ümber paigutatama.

A. Kura faktilises märkuses ütleb: Oli katsus maksma panna uus atesteerimise kord. Postitalituse direktori korraldusel paluti Tallinna suuremate asutiste ülemaid uut korda katsetada, kusjuures toonitati, et sellega ei tohi teenijate hulgas ärevust tekitada. Need katsed aga ei andnud küllaldaselt tagajärgi ja püsima jäi endine kord.

Insp. O. Pull: Atesteerimine on teenijale väga õrn küsimus. Postitalitus on püüdnud leida õiglasemaid teid teenijate tööviljakuse selgitamiseks, et vastavalt võimetele jaotada lisatasu. Atesteerimiseks jääb edasi siiski praegune kord.

K. Jaanimägi: Publikul on sageli raskusi rahakaartide täitmisel, avaldiste kirjutamisel jne. mispärast ametnikud (luugiametnikud) neid töid täidavad. Telefonimakse tullakse maksma ilma arveta, saadetiste järele tullakse kutselaheta. Paide osak. võttis otsuse vastu, et igasuguste plankide täitmine maksustatakse 5-sendilise maksuga. Need summad peaksid minema postiteenijate olukorra parandamiseks. Teeb järgmise ettepaneku:

Kongress leiab, et postiteenijate vastutulek postitarbijatele igasugu plankide täitmisel on leidnud postitarbijate poolt eksliku arvamuse, nagu oleks p.-t.-t.-teenijad kohustatud neid töid tegema. Kuna mainitud töid normidega mingil viisil ei kompenseerita, siis kongress avaldab soovi, et Postitalitus leiaks võimalikuks panna kehtima kord, mille alusel igasugu plankide täitmine (rahakaardid, sissmaksukaardid, pakikaardid, raadiosoojavaldised jne.) ja kirjadele aadresside kirjutamine saaks maksustatud 5-sendilise maksuga, milline läheks postiametkonna erikapitali kasuks, kes selle kasseerimiseks peaks p.-t.-t. asutistele saatma korjanduskarbid. Kuna postitarbijate hulgas leidub isikuid, kes kavalikult käivad telefonimakse tasumas ilma arveta või ilmuvad saadetiste järele ilma kutselaheta, millised asjaolud põhjustavad lisatööd, siis tuleks ka neid postitarbijaid koormata 5-sendilise maksuga eelpoolmainitud otstarbeks.

Hääletamisel võetakse K. Jaanimäe ettepanek vastu 4 hääle vastuolekul.

A. Raave teeb rea ettepanekuid ametikõrgenduste andmise asjus, milledes nõutakse, et teatud arvu aastate teenistuses oleku järele ühes ametijärgus tuleks ametnikke ja postiljone automaatselt kõrgendada ametiastmes.

Ettepanekud lükatakse tagasi häälteenamusega.

J. Talving: Tööeksimuste lahendamiseks peaks moodustatama säärane komisjon, millest võtaks osa ka üks teenijate esindaja, nagu raudteeametkonnas. Teeb vastava ettepaneku.

H. Tõugu teatab, et seda ettepanekut ei saa vastu võtta, sest see on seadusevastane. Meil on kehtimas distsiplinaarseadus, mida tuleks muuta, et tehtud ettepanekud võiks teostada.

J. Martens: Seaduse muutmiseks peab Riigiteenijate Liidu kaudu esinema Vabariigi Valitsusele. Leian, et praegu ei ole selleks sobiv aeg ja teiseks ei ole palju neid teenijaid, keda distsiplinaarseadus puudutab.

A. Raave: Minu arvates tuleks meil koostada ja vastavaile võimudele esitada ametnike teenistuskäigu kava ja paluda selle kava maksmapanekut. Esitab rea põhimõtteid.

J. Martens: Esitatud põhimõtete teostamiseks tuleb välja töötada ja kehtima panna eriseadus.

Teeb ettepaneku A. Raave ettepanekud tagasi lükata, mis ka sünnib rõhuva häälteenamusega.

Valimised põhikirja järgi.

A. Kura teatab, et senises juhatuses oli 9 liiget. Keskjuhatuse ei tee omalt poolt liikmete arvu ja kandidaatide kohta ettepanekut. Liikmete arvu kohta sõnavõttu ei ole.

Koosoleku juhataja paneb ette arv jätta endiseks. Ettepanek võetakse vastu.

Keskjuhatuse valitakse ametnike rühmast: A. Kura (45 häält), J. Martens (40 h.), H. Tõugu (40 h.), A. Kannes (28 h.), J. Uustalu (26 h.), H. Imelik (25 h.); kand. J. Tamre (24 h.), E. Holland (10 h.), A. Lepik (7 h.); tehnilisest rühmast R. Kesamaa (32 h.). postiljonide rühmast N. Rumm (28 h.), E. Luhaveer (25 h.), kandid. E. Zääro (24 h.).

Revisjonikomisjoni valitakse endised liikmed tagasi: R. Mets, O. Liblik ja E. Tamme-mäe, kõik ühel häälel.

Protokoll kiinnitajaks valitakse K. Avloi, A. Tui ja L. Metusala.

Läbirääkimised põhikirja piirides.

Arutamisele tuleb A. Tui järgmine ettepanek:

1) Lubada igale teenijale rätsepa vaba valik vormiriite valmistamiseks oma äranägemise järgi, nagu seni ja 2) kui lepingurätsep ei suuda kahekordse selgakatsumise juures valmistada korralikku ülikonda, tulgu rätsep selle karistusse koju selga passima, kui muud kokkulepet selles asjas omavahel ei saavutata.

Ettepanek on tingitud sellest, et senise postiametkonna lepingrätsepa M. Alevi poolt valmistatud riided on väga lohakalt tehtud ja istuvad halvasti. Ettepanek võetakse vastu.

H. Imelik teeb ettepaneku:

Kokkuhoiupreemiast arvatagu riigi kasuks 25% ja teenijale 75%.

Ettepanek võetakse ühel häälel vastu.

Juhataja P. Toomsalu tänab kongressi hea korra ja rahuliku töömeeleolu eest ning soovib uuele keskjuhatusele head töötahet ja õnne arvukate soovide läbiviimiseks.

Kongress lõpeb kell 18.25 ühise hümniga.

Muljeid kongressist

Postiteenijate Kutseühingu mailkuul ärapeetud kongress Tallinnas andis kogupildi üldisest meeleolust, mis on valitsemas postiperes. Keskjuhatuse auväärne esimees hr. Martens, kongressi avades, oma sõnavõtus tabas naela pihta, kui ta ütles, et postiteenijaid rõhub antud olukorras kaks kardinaalse tähtsusega küsimust ja nimelt: postiteenijate tasude ühtlustamine teiste riigiteenijate tasudega ja üldine riigiteenijate palgaolude parandamine järjest tõusva elukalliduse tõttu. Nende küsimuste ümber keerles ka kongressi töö, kus toodi rikkalikult põhjendatud andmeid, mis tõestasid postiteenijate õiglasid nõudeid ja soove. Punase niidina läbis juhtmotiiv, et postiteenijaid, olgugi tähtsama tööala — sideteenistuse ülesannete täitjaid, on unustatud ja jäetud tasude suhtes viimasesse kategooriasse.

Kongress kviteeris siiralt Teedeministri ilmutist kongressile, kes ütles tervitust ja ei jätanud mainimata, et kui postiteenijate majanduslik olukord muutub veelgi raskemaks, siis püütakse leida abinõusid, kuidas seda parandada.

Postitalituse direktori tervitus piirdus asjalikkusega. Ta tähendas muuseas, et kongressile ilmudes peaksid saadikud esinema läbikaalutud ja põhjendatud ettepanekutega, muidu võib sattuda kongressi töö ummisteedele, mis pidurdab edukust ja pole tagajärjerikas. Kuna Postitalituse direktor on tuntud matemaatilise meelega ja kristalliseerunud loogika-võimelise inimesena, siis oli see näpunäide omal kohal, mida kongress ei jätnud kviteerimata. Peab ütleva, tõele au andes, et seekordne kongress oli tõsine töökongress, kus erajutte ja arutlusi ei lubatud, kus kongressijuhatajad (hrad Toomsalu ja Tõugu) jälgisid piinliku hoolega ja kohati isegi karmusega, et saadikud ei kalduks kõrvale päevakorras-olevaist küsimusist.

Peab tunnistama, et postiteenijate organiseeritud pere on jõudsalt arenenud parlamentaarse korra sihis, kus iga saadik on teadlik, kuidas ja millal tuleb esile tulla oma ettepanekutega ja soovidega korda rikkumata.

See aitab kongressi tööd, kus kümned saadikud kokku on tulnud paljude küsimuste lahendamiseks, edukalt läbi viia.

Tänavuaastane kongress, kuhu olid tulnud ka mõned vanad võitlejad ja eriti suur protsent asutiste ülemaid, abilisid ja jaoskonnajuhatajaid, oli väga asjalik. Opositsioon, mis on loomulik ja tervendav igal seesugusel suurel ülemaalisel kokkutulekul, mis kongressil heatahtlikult esines, (Haapsalu ja Tallinna saadikute poolt) oli ka asjalik ja ei ulatanud kaugemale opositsiooni-tekitavaist küsimusist.

Erilist pilti pakkus kongress seekord oma koosseisult, kuhu kuulus umbes neljandik saadikuid administratsiooni alalt — asutiste ülemad, abid ja jaoskonnajuhatajad. Seda asjaolu iseloomustas üks saadikuid (Tartu) tabavalt ja õieti, et olukord on muutunud juba seesuguseks, kus isegi kõrgema palga saajad (meie oludes asutiste ülemad, abilisid ja jaoskonnajuhatajad) on sattunud majanduslikku kitsikusse, mis sunnib neid ilmuma kongressile, et oma huvide eest väljas olla. Ja tõepoolest esitati kongressil andmeid, mis näitasid, et postiametkonnas on isegi kõrgema klassi asutiste ülemate palgad (Tallinna Peapostkontor) võrdsed teise ametkonna (politseiassistent) tavalise ametniku palgaga.

Sellepärast pole tarvis põrmugi imestada, et ka postiülemad ja nende abid ei saa jääda passiivseks, kui majanduslik olukord on muutunud isegi nende suhtes kriitiliseks. Arvestades üldist olukorda sõja puhul, kus rahvad on sunnitud eneseohverdamisele, tunnistas kongress, et postiteenijad on selles teadlikud ja valmis iga-suguseid kitsendusi ja ohvreid kandma, kuid eeldusel, et raskused ja ohvid langeksid kõigi kodanike peale ühevõrdselt, kandejõu kohaselt. Praegu aga valitseb olukord, kus postiteenijad pole tasavägised tasude suhtes teiste kodanikkhihtidega, teiste riigiteenijatega, mispärast neil lasub raskem koorem, teistega võrreldes, mis pole õiglane. Kuidas see on nii kujunenud, et postiteenijad on jäetud tahaplaanile, seda põhjendas kongressil Keskjuhatuse esimees Martens väga kujukalt. Ta ütles, et oleme igapäevi kaalunud, mispärast postiteenijad, kelle ülesandeks on teostada õige tähtsaid funktsioone, nagu seda on side, mis peab ulatuma esimese riigikodanikuni ja ka maakolkatäguseni, on jäänud maha tasude suhtes teisist riigiteenijaist. Keskjuhatuse esimes jõudis otsusele, mis on väga põhjendatud, et küllap vist sellepärast,

Narva-Jõesuu

Ta ristsed.

Kui Põhjasõja mõllud olid toonud Peetri Jõesuu rannikule, oli tsaar oma saatkonnale avaldanud diskreetse soovi — katta lõunalaud vasikapraega. Saatkonna liikmed olid siis saanud sulased külla otsima tsaarile kohast nuumvasikat. Risti-rästi olid sulased luusinud läbi metsad, kuid hõredalt asustatud rannakülalt tuldi tagasi tühjade kätega: kogu Jõesuus polnud leida ühtki vasikat. Kui saatkonna liikmed sellest tsaarile raporteerinud, oli Peeter imestades küsinud: „Mis koht see on, kus vasikatki pole?“ Ja saanud saatkonna liikmeilt saksa-keelse vastuse, et see paik siin Soomelahe kaldal on „nälja nurk“, oli Peeter Jõesuu ristinud **Hungerburgiks**.

Nii jäigi kalurikülale aastasadadeks Hungerburgi nimetus. Kui siis tsaar oma kõrge saatkonnaga oli sõitnud üle jõe teisele kaldale ja seal ainult mõne viletsa hütikesse leidnud — oli ta sellele kaldale nimeks annud **Magerburg**. Magerburgiks kutsutakse teda praegugi veel. Kohalik elanikkond näib Magerburgiga nii ühte kasvanud, et eestipärane ja ametlik Neemeranna väga visalt rahvasuus levib.

Eesti ajal on Jõesuu korduvalt olnud Narva-Jõesuu, siis Naroova-Jõesuu, viimasel ajal jälle Narva-Jõesuu. Kohalik vähemusrahvas — vene-lased hüüavad teda aga **Ustje'ks** (Jõesuuks).

See oli vanal heal ajal.

Kehvast kalurikülalt võrsus aegade vältel kuulus merikuurort Hungerburg. Soodus asend vene suurriigi pealinna lähiduses mõjus kaasa Hungerburgi imekiirele arengule. Vene suurnike ja rahatuusade vool looduslikult oiwalisse mere-randa põhjustab suurkuurordi sünni, mis oma kõrgelennu 15 000 suvitajaga elab enne maailmasõja puhkemist.

et postiteenijal pole aega ega võimalust liikuda seltskonnas, kus võiks pinda sondeerida oma olukorra parandamiseks, kuna teda köidab töö, mis ei anna vabadust kas olgu see vana-aasta lõpul, uueaasta algades või pühade esimestel päevadel või öösiti. Ja juba rahva seas on maksma pääsenud arvamine, et ega tööga keegi rikkaks pole saanud, sest mida vähem töötad, seda suurem on tasu ja ümberpöördukt. Nii on postiteenijatega lugu, kelle töö on pealegi normeeritud ja kes peavad nõutava normi ära tegema, mida teistes ametkondades ei nõuta. Sellele vaatamata on ometigi postiteenijate tasud maha jäänud teistest.

Jääb soovida, et need põhjendatud otsused, mis vastu võeti kongressi poolt, leiaksid peatset teostamist, milleks uuele Keskjuhatusel, kuhu kuuluvad vilunud tegelased, sooviti head kordaminekut.

Lõpuks tuleb heameelega konstateerida, et kontakt teenijate ja administratsiooni vahel, mis omal ajal jättis soovida, on nüüd sõbralikumaks ja tihedamaks muutunud, mis on vägagi tervitatav teenistuse huvides ja postipere kokkukulamise mõttes, kus peab valitsema vastastikune arusaamine ja leplik vaim.

Endu Päit.

Esimesed suvilad tekivad siia 1874. a. Narva linnapea Adolf Hahni algatusel. Adolf Hahni peetaksegi Narva-Jõesuu suvituskoha asutajaks ja isaks. Tema mälestuseks on ristitud tänav, mis kuurhoone juurest randa viib, A. Hahni tänavaks. A. Hahn säeb 1882. a. sisse esimese primitiivse kuurhoone, mida hiljem laiendatakse. Praegune kivist kuurhoone on ehitatud 1912. a. Peterburi arhitekt L. Ljaljevitši plaani järgi endise puuhoone asemele, mis 1910. a. suvel ära põles. Imposantne hoone mahutab enesesse ligi 100 tuba, varustatud kõigi mugavustega, on praegu tummiks tunnistajaks neist N.-Jõesuu hiilgepäevadest, mis see kuurort kord elas.

Narva-Jõesuu Postkontori hoone.

Kui tänapäeval mõne jõesuulasega puhuda juttu suvituselust ja imetleda Jõesuu täiskilutud randa, siis muigab too jõesuulane ja heidab käega: „See pole midagi, aga vaat' vanal heal ajal — enne sõda...“

Ja siis kuulete alles temalt, kuis elu tuikas Jõesuus enne sõda.

Uhked töllad ja läikivad kalessid sumasid „Gubernatorskaja“ (nüüd J. Poska tänav) sügavas liivas. Need töid Jõesuu rannikule säravaid mündreid, kõlisevaid kannuseid ja uhkeid daame. Nii sõitsid vene kindralid ja polkovnikud, kel Jõesuus isiklikud suvilad olid ja kes eelistasid troika-romantikast merireisule.

Peamiseks liiklemisteks olid tollal aga vee-teed — korrapärane laevavahetus Jõesuu—Peterburi ja Jõesuu—Narva vahel. Kui praegu suvitushooajal on Narva—Narva-Jõesuu vahel käigus vaid 2—3 aurikut, siis sellal peeti ühendust 16 aurikuga. Täiskilutud jõesõidukid töid sellise uputuse suvitajaid, et sadamas oli neid vastu võtmas üle saja voorimehe.

Ja raha voolas väikesesse Jõesuusse. Teenisid kõik — majaperemehed, turunaised, ärid. Omaaegne küllus on jätnud jäljed veel tänapäeva jõesuulasele — äriinimesele. Ei suudeta praegugi veel vabaneda vaatest, et suvitaja — datšnik — olgu ammutamatu rahaauk — pärismaalane aga suvitaja kukru koorija. Ükskõik kus te liigute ja sisseoste teete, võite panna tähele vahetegemist suvitaja ja alalise elaniku vahel. Alalisele Jõesuu kodanikule tehakse igalpool „hinnaalandust“. Müüja takseerib teid tähelepanelikult ja alles siis, kui ta on jõudnud veendu-

musele kes te olete, langetab ta otsuse hinna suhtes: „Muidu oleks see tulnud kaks krooni 22 senti — teile aga teeme kahe krooniga, olete oma inimene, sama tööline nagu meiega.“

Veel praegu mäletavad jõesuulased kuulsat madame Leonosova't ja ta veel kuulsamaid suvilaid villa „Capriccio“ vastas A. Hahni tänavas. Töö määratu rikas vene grande dame ostis merikaldal kolm suvilat ja laskis need värvida vene riigilipu värvides. Kõrgete mändide alla kerisid nii sinine, punane ja valge suvila, kus Leonosova vene teatri- ja muusikamaailma kuulsustele tasuta „suvepuhkust“ võimaldas. Peterburi ja Moskva kunstirahva koorekihile anti siin tasuta luksustilum ütlpidamine, lavakuulsused pidid aga vahetpidamata nii päeval kui öösel andma kontserte.

Laul ja muusika ei vaibunud kogu suve kestel Leonosova suvilates. Kui üks solist lõpetas, algas teine. Väsis üks klaveri taga, astus kohe uus pianist asemele. Säärane muusikaline „perpetuum mobile“ kestis ööd-päevad katkematu.

Leonosova kapriis oli saavutanud sihi: Jõesuu kõneles temast ja ta kolmest villast. Mis see talle maksmaks läks, sellest miljonär ei küsinud.

Hiljem rahvas ristis Leonosova punase suvila „hullumajaks“.

Ununeb aegamisi ka kõik muu Jõesuu hiilgus. Kaob, et anda ruumi uutele Jõesuu üleshitajatele. Kõdunevad metsatööstuse „Forest'i“ hiigellodjad jõe madalvetes. Pudunevad varemeteks kunagised tehaste müürid Kalda tänava romantilises rahus. Vaibunud on jõearikute sireenide kontsert. Vaid üksikud paiskavad üksikuid huilgeid õhku...

Siis näete sadamaisall seismas meest, piip hambus, sügav mõte varjutamas nägu. See on kunagine jõukas mees. Narva laevanduse peremees. Ta tuhmunud pilk on naelutunud eemalduva auriku — valge luige — ahtrisse. Nii seisab ta seal, kuni viimne suitsuviir on sulanud taevasinasse.

Kunagi need „valged luiged“ olid tema. Nüüd on ajad teised... Ja luikede peremehed teised...

Vanal heal ajal kees elu ka postkontoris pisut palavamast tempos kui praegu, kuigi praegugi pole suvel „palavatest päevadest“ postkontoris puudu. Ei piisanud siis suvituspublikule ühest postkontorist, neid oli Jõesuus siis kaks. „Peapostkontor“ Vanas tänavas ja abipostkontor kuurhoone juures. Postkaste oli tipitud igale kilomeetrile mitu. Nende tühendamiseks sõideti ringi hobustega.

1000 suvilat tulvil mõnulevat rahvast korreponderis nii elavalt, et kirjakanderajoone oli tollal kaheksa praeguse kolme vastu ja üks neist ulatus isegi Merikülani.

Narva-Jõesuu nüüd.

Maailmasõja ajal kängujäänud suvitusele löi tasapisi lõkkele Eesti iseseisvuse algaastail. Sellest peale on Jõesuu kui suvituskohat samunud üha tõusuteed, kuigi enesõjaagsete tipudeni pole veel jõutud. Need pole aga enam mägede taga.

Aastast-aastasse näitab suvitajate arv siin pidevat tõusu. Aastast-aastasse kasvab kuurort Narva-Jõesuu.

Kui vabariigi algaastail suvitusolusid korraldab siin Narvoova-Jõesuu alevivalitsus Viru mavalitsuse järelevalvel, siis nüüd juba aastaid on kuurorti valitsemine palju kindlamal ja paendu-

vamal alusel — Narva-Jõesuu linnaosavalitsuse kätes. Linnaosavalitsuse hoolitseval käel praegu need kuurordi asjad nihkuvadki ikka paremuse ja ikka paremuse suunas. Suurepärased looduslikud eeldused lubavad hellitada isegi mõtet, laiendada suvikuurort ka talikuurortiks. Siis looduslik „kaunite kunstide maa“ — Narva-Jõesuu oleks aastaringi tervise, jõu ja ilu lätteks väsinud ametnikule ja muule linlasele, kelle kurnatud konstitutsioon vajab värskendavat eliksiiri. Karge meriranna mändide osoonis leiaks ta selle igal aastaajal.

Narva-Jõesuu väärtust kosutuskohana on teiste riigiteenijate kõrval hinnanud ka postiteenijate kutseorganisatsiooni Keskjuhatus, kes siia viis nägusad suvilat on soetanud.

Suvilate soodus asend Jõesuu kuivemas rajoonis, maaliliselt kauni jõekalda läheduses, meelitab igal suvel siia hulgaliselt postlasi. Ja kes kord on nautinud Jõesuu suvemõnusi, sellest saab jäädav Jõesuu sõber. Juba juunis lüüakse ühiskõikides surisema priimused ja muretu boheemlasel kestab teinekord augusti hilispäevadeni. Vaskpruunidena lahkutakse ülevas jälle nägemise rõõmus, viies kaasa värskust, karastatud närve ja jõudu rabelemiseks linna kivimüüride vahel.

Postlaste heaolu eest puhkekodudes hoolitseb isalikult puhkekodude vanem — mõnus „papi“ Pitsalu koos „mammi“ Pitsaluga. Mõlemate mure algab juba varakevadel. Juba aprilli tuulte puhudes näete neid rahmeldamas suvilate man ja kolleegide mugavuste eest muretsemas.

Kevadine.

Kevadel, kui kuldnokkade kirklik-igatsevad viled kajavad mändide ladvus, ärkab elu vaikselt Jõesuus. Kopsitakse katustel, askeldatakse kõnriteedel ja aedades, silutakse siit, kohendatakse sealt, et aga õigeks ajaks suvimaju korda seada. Aedades ja parkides süüdatakse sügisene rämp ja õhtu hämaruses leegitsevad siis tuhahunnikud parkide videvikus kui viirukipannid Isise templi müsteeriumidel.

Kogu Jõesuu on andunud nagu suure pidu-päeva ettevalmistamisele. Elatakse mingis rõõmsa ootuse ärevuses. Siristatakse naeratavate nägudega tänaval, turul, postkontoris. Rutatakse, joostakse, rabeletakse.

Midagi on tulemas. Midagi on tulemas, mis hoiab meeli vaikivas värinas, südamelööke kiirustab ja muidu nii sõnaahtra rannarahva paneb rääkima maha pikki jutte.

Need on kroonid, mis nüüd tulevad! Punased, sinised ja veel muud värvi kroonid, mis töötavad tulla lisaks noodapüügile ja muidu kehvale peost-suhu olemisele.

Näe, kuidas looduski hõiskab hünni kroonile! Kuule, kuidas meri veeretab esimesi laisku laineid kaldale: kroon, kroon!

Kuule, kuidas mändide mühisevad ladvad puhivad taevaalt: kroon, kroon!

Ja vana vares vaagub kusagil suvila katusel: kroon!

Suvine.

Pean vanduma alla enda kehva sulega. Ei selle sulega saa kirjeldada kõike seda, mida muinasjutumaa — suvine Jõesuu — sisendab inimesele. Ütleme, te olete „pruutis-inimene“ ja lähenete hardumuses altariile, teie südames suriseb siis midagi, mida tunnete vaid üksikord elus, mis ei kordu, mida sõbrannale edasi anda

Narva-Jõesuu rõõmus ja suviselt valgesse riietunud postipere postimaja trepil.

Teine rida paremalt: ülem E. Vahakand, S. Arroval, E. Martinson, G. Basanov, uksel Rob. Mets. Esimeses reas pahemalt pubekodude vanem J. Pitsalu, tema kõrval S. Volkov.

ei oska — kuid kõik see on kahvatu vari nende surinate kõrval, mida sisendab teile suvine Jõesuu.

Tulgem, veendugem ja te andestate mulle, et mu „iridinoid“ ei võta vedu ja ma suvisest Jõesuust midagi ei oska kirjutada.

Mõtlen veel: siia peaks tulema kõik, keda mured ja murekesed rõhuvad. Jõesuu pühib kõik. Sest kujutlege: näha enda ümber aina rõõmsaid nägusid, kuulda päevast-päeva ja tunnist-tundi rõõmsaid jutte, ei ühtki virinat ega väiklast nurinat — see kõik on hingele palju paremaks palsamiks kui peotäis preemiaid.

Pisipilte suvisest postkontorist.

Hooaja kulminatsioonil — juulipäevadel — kui suvitajad ja muud mõnulejad on kibedasti ametipäikesevannide võtmiseks plaazil, võtab postkontori personaal kontoris higivanne. Vann on vann. Tagajärg — sügiseks sale joon nii ühtedel kui teistel.

Jaa. Juulipäevadel kihab postkontor kui pärsia turg. Kirev rahvaste pere sagib siin kui käratsev varblaste kari. Eksootilisest jaapanlastest hõimudeni Ungarist ja Soomest võib siin näha inimesi igast ilmakaarest ja kuulda keeli iga laiuse ja pikkuse kraadi alt. Kusagil mujal meie kuurortides pole postkontoris nii perekat suvitajaskogu tunglemas kui N.-Jõesuus. Terve päeva voolab siin kärarikast rahvast sisse ja välja.

Vahetpidamata helisevad kõnekappide signaalid. Vahetpidamata heliseb mahe sopran keskjaamas: Jõesuu, Jõesuu, Jõesuu. See kostab nagu paitav kuljuste helin ja sulab õrnaks hüüuks: poisu, poisu, poisu.

Siis jälle sekka: kõnelete?... lahutan... kõnelete?... lahutan... Ja jälle: Jõesuu, Jõesuu, poisu, poisu...

Raudteeoperatsioonide luugi juures on aga turg. Turistid tulevad ja lähevad. Piletite perforaator mütsub üldisesse kárasse kui jazzbandi paraban. Siis vurab õuele auto. Toob mõned head tonnid kaupa. Käed ja käekesed on aga sirutanud juba üle barjääri duplikaatide ja saate-

kirjade vihma: „Kas see kaup on tulnud? Kas mu pagas on kohal?“

Lävel aga pasundab keegi, nagu oleks tal tuli pidžaamas: „Wo kann ich eine Fahrkarte lösen?“

Siis aga tuleb too daam, kes juba nädalapäevad on raudteeametnikuga tunnipikkusi informatsiooni jutte ajanud piletite hinnast „von Narva nach Tartu über Fellin“, platskaarte kinni pannud. Neid annulleerinud. Kupeesid tellinud. Ja jälle annulleerinud. Täna ta küsib, kas Viljandis metsa on. Kas need metsad on ilusad ja kuidas saaks Petseri kloostrisse läbi Pärnu. Tal olevat kaasas kits. Emakits. Palju läheb kitse kilo raudteel maksuma. Ja palju läheb maksuma, kui konduktor kitse kolm korda päevas lüpsaks. Ta paneb täna jälle platskaardi kinni.

Mõned tunnid hiljem ähhib ta uuesti raudteeametniku juure ja deklareerib: „Verstehen Sie, — ich bin ja krank und kann heute nicht fahren. Verstehen Sie, — ich bin ja krank...“

Ja raudteeametnik annulleerib platskaardi.

Inimesed hotellis.

Jõesuu postkontori personaal on väga liikuv personaal. Nagu inimesed hotellis tulevad nad, peatuvad viivuks ja lahkuvad jälle. Suvel, kui kontor töötab II kl. tööjaotusega, ületab norkidekohane meeskond 20 inimest. Talvisele perele palgatakse siis juurde ajutisi töötajaid ja komandeeritakse või määratakse koosseisu uusi ametnikke. Suve möödudes on pereheitmine, lahukub ajutiselt suurendatud koosseis ja vaikselt talve rahu veedetakse päevi viiekesi.

Eesti posti avas siin 21. juunil 1919. a. praegune Pärnu postkontori ülema abi August Suitso (siis Suits), kes tollal Häädemeestel teenis. Ta võtab teenistusse ajutiselt Alfred Paaveri, „kes postile ligi sõidab Jõesuust Narvani“ ja end. ametniku Glafira Rodionova. Palgaks määratakse kummalegi 10 marka päevas. End. telegrammikandja Toomas Kärsten palgatakse „postisaa-detisi adressaatidele koju kättetoimetama“.

Tegevust alustab kontor V klassi posti-telegra.kontorina.

Tallinna postiteenijate suurkoosolek

Tallinna postiteenijad pidasid Kutseüh. Tall. Osakonna algatusel 11. juulil s. a. suurema koosoleku Börsisaalis. Kokku oli tulnud ligi 300 liiget, mis näitab suurt huvi koosoleku vastu. Juhatasid P. Toomsalu ja J. Martens.

Esimesena kõneles Ametiühingute Keskliidu esindaja A. Jaanus, keda juba kõnetooli asumisel tervitati elavalt ja kelle kõnet praegusest poliitilisest olukorrast kuulati suure huviga. Kestvate kiiduavaldustega kõne lõpul, samuti sagedase aplausiga kõne kestel avaldati kõneleja tunnustust ja poolehoidu. Kõneleja rõhutas 21. juunil toimunud pöörde tähtsust töötavale rahvale. Uut liikumist juhivad Eesti Kommunistlik Partei ja Ametiühingute Keskliit. Kui ametnikud kuulevad mõne ametkonna juhi lahkumisest, siis nad küsivad, kas võime edasi teenida. Kõik, kes ausalt oma kohust täidavad, võivad seda. Ametiüh. Keskliit ja E. Kommunistlik Partei ei kasuta end. valitsuse meetodeid, — tagakiusamist ei tule! Postiteenijad ise ja nende kutseorganisatsioonid peavad seisma valvel selle eest, et tööraha valitsuse korraldused täidetakse, et ei saaks võimutseda rahva vaenulikud inimesed. Teie organisatsioonide eesotsas peavad olema need, kes on teeninud Teie usalduse. Valida tuleb inimesi tubliduse, mitte au- või teenistusastmete järgi. Seni riigiteenijad ei saanud oma palgaolusid parandada, sest riigi eesotsas olid mehed, kes püüdsid kiiresti rikastuda. Nüüd on olukord muutunud. Ametiüh. Keskliit ja E. Kommunistlik Partei pole lubanud päevapealt seisukorda parandada. Palgaparanduse saate läbi viia, kui olete kõik oma ametiühingu liikmed ja töötate käsikäs Ametiüh. Keskliiduga. Kirjeldab end. korra ajal õitsenud korruptsiooni paljudel aladel. Rahva lipsmine sündis põhjalikult. Võimutses fašistlik suurkodanlus. Rahvast peeti haigeks ja teda terrori-

seeriti. Nüüd on kätte võidetud poliitilised vabadused, sotsiaalseadused on välja töötamisel. Pärnusse saadetakse suvitama 1200 töölist. Raha selleks saadakse sel teel, et võetakse ja kasutatakse ära Majandusministeeriumi ja Sotsiaalministeeriumi ametnikele eritasudeks määratud 30.000 kr. Domineerib Eesti Kommunistlik Partei, kelle sihiks on sotsiaalse õigluse makspanek. Kommunistlik kord saabub, kui rahvas ütleb oma tahte. Kommunistid ei valitse püssitäägi ega kumminuia abil. Idaorientatsiooni tõttu meie välispoliitikas ei ole karta meil hävitavat sõda. N. Liidu tellimised annavad tööd meie vabrikutele, nii et pole karta tööpuuduse tonti. Lõpuks kutsub kõiki üles valima Töötava Rahva Liidu kandidaatide poolt.

J. Martens selgitab Kutseüh. Keskuh. ja Tall. Osak. tegevust. Teatab, et on otsustatud astuda otse Ametiüh. Keskliidu liikmeks. Kirjeldab käiku Teedeminister O. Kärmi juurde.

A. Lepik selgitab ja arvustab oma seisukohast meie kutseühingute juhatuste tegevust ja arvab, et juhatused oleksid pidanud pärast 21. juuni pööret tagasi astuma.

A. Merilaid juhib tähelepanu väikese palga saajale ja avaldab soovi, et nende olukorda parandataks esimeses järjekorras.

Koosolekul võetakse ühel häälel vastu järgmised resolutsioonid.

1. Koosolek otsustab üksmeelselt toetada Töötava Rahva Liidu kandidaatide valimisel, kes kaitsesid parimini töötava rahva huvisid.

2. Koosolek tervitab kuulsusriikast naarmeed, kelle siinolek tagab Eestile rahu ja piiride jugeoleku ning võimaldab töötaval rahval uut Eestit ehitada.

3. Koosolek tervitab N. Liidu postiteenijaid.

4. Koosolek nõuab, et postiteenijate palku tõstetaks 15%—30% ulatuses pöördõrdeleiselt palgasummadele, s. o. madalaima astme palkadest alates vähemalt 30%, kuni kõrgema astme palkadeni vähemalt 15%.

Võttes arvesse, et 45% riigiteenijast on varustatud prii korteriga või korterirahaga, koosolek nõuab, et prii korterid või korteriraha, vähemalt 15% palgast, saaksid kõik postiametkonna teenijad.

Koosolek ei pea õiglaseks varustada prii riidevarustisega ainult osa teenijaid ja nõuab, et riidevarustuse saaksid kõik postiametkonna teenijad, kaasa arvatud ka naisteenijad.

Koosolek nõuab, et kaotataks teenijate jaotamine ametnikeks ja vabapalgalisteks (vabateenijaks).

Koosolek nõuab, et kutseühingu organite ülesanded loetaks teenistuslasteks ülesanneteks ja et neid võiks täita teenistusajast ja asjaajamiseks kasutada ametiruumi ja teenistustarbeid.

Koosolek nõuab, et loodaks riigiparaadi juurde keskus, kuhu riigiteenijate organisatsioonid võiksid oma küsimustega pöörduda.

5. Koosolek kiidab heaks Kutseühingu Keskuh. juhatuse ja Tallinna Osak. juhatuse poolt teenijate majandusliku ja õigusliku olukorra parandamiseks, liikmeskonna organiseerimiseks ja Ametiühingute Keskliidu liikmeks astumiseks tehtud sammud ja avaldab mõlemale juhatusele tehtud töö eest tänu.

Resolutsioon, milles nõuti Tall. osak. praeguse juhatuse tagasiastumist, saab poolt ainult 1 hääle,

Poleks vast huvituseta märkida, et A. Suutsu reis Häädemeestelt Narva-Jõesuusse kestis tolleaegsetes oludes 5 päeva (16. VI — 20. VI) ja läks riigile maksmaks 217 marka 70 penni.

A. Suits saab Jõesuus olla vaevalt paar nädalat, kui 6. juulil ta Heinaste kontori juhatajaks nimetatakse. Jõesuusse määratakse end. ametnik Paul Rooswald „4. järgu peale, tema peale kontori juhatust pannes.“ Kontori ülevõtte toimub 16. juulil 1919. a.

Koosseisu täiendatakse 5. järgu ametnik Rudolf Danieliga ja postiljon Hindrek Rootsiga.

Sama aasta 1. det. paigutatakse P. Rooswald Narva ja end. ametnik Dietrich Klement nimetatakse kontori juhataja kohustetäitjaks. Kontor antakse uuele juhatajale üle 20. det.

D. Klement juhib Jõesuu kontorit ligi kümme aastat. Peale tema surma 1929. a. suvel asub kontorit juhatama H. Eigo. Järgmisel aastal on Jõesuu kontoril uus ülem — G. Porkol. G. Porkoli järglasiks on 1934. a. E. Niin, 1935. a. K. Jaanimägi ja 1936. a. praegune ülem Emil Vahtakand.

Kontori alalise koosseisu kuuluvad peale ülema E. Martinson, G. Basanov, J. Pitsalu, R. Mets ja ajutine tööjõud S. Volkov. Neist G. Basanovale jääb Jõesuu kontori raudvara au. Loomispäevadest alates on ta truuks jäänud Jõesuule ega taha seda kunagi murda.

Hääli postisarve pasunast, mis pole siiski viimsepäeva hääled

Viimaste aegade suurejoonelised sündmused pole jätnud ka unustusse postisarvepuhujaid Piritas rahurikkal rannikul, kus äraseletamatute asjaolude ja ümberhinnangute tõttu on argipäevil ka tõesti selline rahu ja vaikus nagu surnuaia-pühal.

Kui majavalitseja Kroon lõi välja punase-varjundiga orange plakati, et olgu valmis väljakolimiseks nii noored kui vanad, mis muide on paberile fikseeritud ja allkirjadega kinnitatud üüriseaduse rikkumine, siis Mootori muidu pikaloomulised elavaiseloomuga bussid ei jõudnud kõiki ära vedadagi, kes olid otsustanud maha jätta senise residentsi, et otsida varju ja pelgupaika kodulinna Tallinna varjavate müüride vilust, kuigi selleks polnud muud suuremat põhjust kui Krooni punakas-orange plakat suvekodu lõunapoolsel nurgal.

Aga oli ka riigiustavaid kodanikke, kes higa ja vaevavee hinnaga olid pannud enda loova nooruse postikodu mineviku varju, ja need usuvad hinged elavad sääli rõõmus ja rahus tänase päevani ja ei ükski pole katsetanud nende maist oleskelu segada.

Ei saa salata, et üht-teist sai ka seal enda tuleviku kindlustamiseks ja mineviku ümberkujumdamiseks ette võetud.

„Veel pole kadunud kõik,“ üteldi, kui kanti kuuri ning keldrisse aiatoole ning klubimööbleid, nagu kassid kannavad poegi, et igaks juhuks ja parajaks ajaks päästa veel seda, mis päästa annab. Ainsate väärtuslikumate esemetena jäid puhkekodu õuele kiratsema värske veega varustatud pumpkaev ja hiljuti ülesaetud lipuvarras, mis on äraootavas positsioonis kuni tänapäevani edaspidise värvi ja tooni suhtes. Küllap oleks tehtud ülekandmise korraldus ka järelejäanud kahe varandusliku eseme suhtes, kui seda poleks takistanud tõsisemad asjaolud. Lipuvarda ümberremonteerimisel oleks võinud emakese maa põuest välja tulla konjaki pudelisse peidetud Vabariigi ühesendine metallraha ja äraandlikud ajakohased dokumendid igapäevasest elust ja olust, nagu turuteated jne. Ka pumpkaev pidi vähemalt esialgselt jääma kindlustamatult tumeda tuleviku suhtes äraootavale seisukohale, sest viinata ja piimata saab inimene veel kuidagi hakkama, aga et ka veeta oleks keegi katsunud enda igapäevast elu ära elada, nüüsgust asja pole üldises avalikkuses kuulda olnud.

Kuna nüüd aga on rahu maa peal ja inimestel hea meel, siis tehti tagurpidi kõik ja jälle ilutsesid endistl kohtadel aiatoolid ning klubi-mööbel. Võõras kõrvaltvaataja ei või ealeski ette kujutada ega ära aimata, missugusest kaosest kogu see krempel tervena on välja tulnud.

Küllap Kroon peab nüüd ära müüma ka oma õhulossi, mille ta soetas ärevatel aegadel tagavaravarjupaigaks Kadaka teele, sest esialgsete arusaamiste ja edaspidiste oletuste põhjal pole vaja välja rännata temal ega ka teistel vähe-matel vendadel, kuna peaministergi töötas raadiosuu läbi, et põllumehele jääb tema maa ja peremehele maja.

Jälle käib igapäevane päikesepaisteline elu puhkekodu kuuskede ning kaskede all. Jälle tortsutab Herman Pull oma mootorrattaga mööda ülesrehitsetud jalgteesid, preili Helga Nõmmik on muretsenud täiendavaid kõiteid oma võõrkeelsesse biblioteeki ja härra Villota ostis endale uued tenniskingad.

Aga siiski — kõik pole korras veel. August Lepik, kes „Välispakkide“ ümberkolimise tõttu oli mõnda aega tööta ja peavarjuta, sealjuures aga mitte ilma leivata, kannatas vana valitsuse ajal korraldatud „seltskondlikkude mängude ja rõõmsate meelte heatujulisest“ õhtust, mis oma temperamendi ja hoo suhtes saavutas ennenägematuid tagajärgi, nii et August ei saanudki osa võtta vabaduspüha varjul toimetatud rännakust Viimsi metsade vilusse, kus postirahvas pidi võtma vastu kaotuse võrkpallis, kuna need isikud on nähtavasti harjunud võitma ainult juhatusliikmete või mõnede muude tähtsamate tegelaste juuresolekul.

Tol äraseletatud päeval juhtus nii mõndagi, nii et mõnigi asja juurde kuuluv inimene ei või enam näha lehma, hobusest rääkimatagi.

Kuigi aegade raskused ja varjurikkad sündmused on mõjunud üldiselt inimesoo meelele ja hingele, on ta, taevale tänu, jätnud vabad võimalused südamele, mis romantilises rütmis tuk-sudes võtavad nii mõnigi kord otse müstilise palge.

Vanade trubaduuri eeskujul rahvamehed Cupi ja Brutus, kes muide on ainsad sõbrameest lugupidavad inimesed Piritas mereäär-sel rannikul, käivad imekspanuväärt visaduse ja mee-lekindlusega oma neljakeelise „ukulellega“ akna alt akna alla — mõnes kohas võttes platsi istumise näol isegi pikemaks peatuseks — ja vaikselt läbi õõ kõlab tango norturno, ehk veelgi midagi hingelisemat, mis võtab ära une ja jätab rahutuks südame. Siiaamaani küll need käigud, vaatamata viisirikkusele ja järje-kindlusele, on lõppenud võrdlemisi vesiselt, missugune asjaolu on viinud mõlemad õrnatundelised romantikud meeltäraheitvale pettumusele, nii et südamerahustuseks ja mee-lekinnitamiseks on nähtud mõlemad sihitult hulkuvat mööda maanteid ja surnuaedu, käes neljakeeleline „ukulelle“ ja suus sulavad laulusõnad, leidmata aga kinnitust, sest surnud on veelgi tuimemad kui elavad.

Nii mõelduvad päevad Piritas: palavas päikeses, õrnaloomulises romantikas, tujuküllases meeleolus ja suurimas üksiteisest arusaamises.

Oleks ju veel nii mõndagi uudsemat ja uuemat, kuid ega kõik ei mahu soo peale, muist peab jääma ka lepikusse kohisema ja nõmmikusse sahisema. Kuid elame ja oleme. Aeg mõõdub, sündmused kaasa toob, kõik vana peatselt uueks loob. Olgu veel niipalju lõpuks tähendatud, et proua Kalpusel on õrnaloomuline „vergissmeinnicht“ sinine triikoo ja majakass Villi on hakanud kurameerima.

Postitalos Piritas,
juuni 1940.

Kuidas Tallinna postlaste laulurahvas Tartu laulupeol käis

See oli ikka juba ammu, — nii umbes mullu sügisel, kui ilmusid nähtavale meie laulurahva seas nihukesed valged raamatud, millede kaanel seisis Tartumaa IV laulupeo laulud. Eks siis meie postirahva laulukoor hakkas kah säält seest õppima ja neid sinatseid kunstiloominguid mällu jäädvustama. Mis meil esialgul nüüd kunstist või midagi, — peaasi, et saaksime selle lauliku selgeks, et siis muudkui vuhti Tartu poole sõitvale rongile...

Ühel heal päeval hakati lõppprehnungit tegema, et palju neid Tartusse sõitjaid õige on ja paljudel üldse on võimalik sõita. Selgus, et paljud lauljaskonnast olid oma teenistuskohadel, „asendamatud“. Oli kuulda alatoon, et kui väga vähe kaasasõitjaid on, siis pole mõtet sõita, kuid ülemtoon kõneles, et milleks meie kogu selle raske talve nägime vaeva, kui ei saagi sinna Tartu tähetorni taeva... Saadi siiski kuidagi kombineeritud, asi reisujuhi hooleks antud, ka abiline talle pandud. Abilist nimetati kohe „kortermeisteriks“ ja „taretajaks“. Sellega lõppeski esimene vaatus kogu ses loos.

Teise vaatuse esimene pilt kujunes järgmiseks. Jaamas olid end rivistanud vabaseisus mõninaad meie laulupere laulusuurtähed, nagu „Cary Cooper“, „Prints Albert“ ja „Eddy Nelson“. Minu kohale jõudes tervitati mind hümniga: „Tere tegelane“. Asetasin oma atribuudid vagnisse ja platseerusin perroonile, — nende „tegelaste“ keskele, et tervitada uusi kohalejõudjaid. Palju säält polnudki aega olla, sest läks kohe ärasõiduks. Siis ilmnas asjaolu, et ühel oli ikka süda maha jäänud ja teisel kotiga kaasa võetud, kuna kolmanda näoilme unistas oma blond unelmast... Vaid vagunirattad vuristasid ühetooniliselt vurr-vurr-umklump... vurr-vurr-umklump, eemale pealinnast, edasi, edasi selle kodumaa nurgakese poole, kus „varba vastu kivi läits“. Naljatades ja lauldes jõuti päris heas meeleolus Tartuni. Öökorteris olid „pehmed voodid“ põhust, ruumid eraldi reserveeritud meestele ja naistele. Öö mõddus vaikelt, rahulikult, kuuldus ainult nagu keegi oleks korraks unes häälitsevad, „...mida Miili musudega...“

Õhtul toimus laulupeo avakontsert piduliku tseremooniaga. Lõpp kujunes aga kurvaimeliseks. Vihmasaju tõttu tühjenes lauluväljak publikust viie minuti kestel. Ainsad kohalejääjad olid lauljad, needki pugesis tribüüni kaugemasse nurka. Siis tuli rahet, vihma ja tuul oli nii tugev, et ähvardas tribüüni katuse kõigi sellel leiduva lippudereaga pealt ära paisata. Sel päeval see laulupäev katkestati, öeldi lihtsalt, et on lõpp ja asi nudi. Hilisõhtul selgines ilm. Oli korraldatud mitmeid pidustusi. Siis õpiti tundma „tundengilinna“ õelu. Mõned tundsid vajadust voodi järele, teised romantika ja seikluste järele ja nii see oli, — no kuidas kellelgi oli või jälle ei olnud.

Järgmine päev oli kalendri järele pühapäev, mõningaile siiski esmaspäev läbi sinise klaasi vaadatuna. Ilmastik kõneles selget keelt, päike paistis ja õhk oli õrn ja jahe. Mede rahva mee-

leolu nähtus hää, kuna päev algas mõistatuste ja naljaküsimuste tähe all. Et mis on must ja kolme jalaga? Et kas hakkab vihma sadama või jälle ei hakka? Ja siis soovitati laulda seda laulu: „Kes lõi mind märja rätikuga“. Kell seitse hommikul pidi olema eelproov. Huvitaval kombel oli postlaste laulurahvas juba kella üheksaks „proovil“ käinud ja isegi igaühel oli rinnas siine tegelaspääse. Vaba aega kasutati linna vaatlemiseks ja Raadi mõisas käimiseks. Järgnes laulupäeva peaosa — rongikäigust osavõtmine. Sinna põlise Emajõe kaldale olid kogunenud kõik laulupeost osavõtjad ja lippude lehvides, muusika mürtsudes alustasime meiega, postlaste, pidulikku teekonda, sammudes sirgelt ja kenalt meie auväärsse hallipäise juhi järele ja uhke lipu all Tamme staadionile.

See teine laulupäev õnnestus hästi. Huvitav oli asjaolu, et üldjuhul polnud hääle seadmisel vaja kammertooni heli, selleks andis läheduses raudteel sõitev vedur pidevalt „ühetoonilist“. Nõnda lõppes teise vaatuse viimane pilt, et Tartu laulupidu oli lõppenud.

Kolmas vaatus oli see kõige huvitavam vaatus. Esimene pilt oli öökorteri ja „pehmete voodite“ mahajätmine ja ka selle, mis olimust ja kolme jalaga. Pidi ikka nii olema, et meil on kõik korras ja ärasõitmiseks vajalist vagunit olevat läinud meie „kortermeister“ juba lõuna ajal ette tellima, aga kui meie oma perega õhtu eel jaama jõudsim, arenes kurbmäng ühes vaatuses. Ja vaatke, seekord tõesti ei olnud ei vagunit, ei rongi. Ainult meie „taretaja“ tuli kurva näoga meie vastu. Ametlikult öeldi, et rong tuleb poole tunni pärast Petserist, siis on vaguneid küllalt. Vagunid olid inimmassist tulvil, karga või mõnel habemest kinni, et mitte maha jääda. Sörkisime siis üksteise sabas ühe vaguni juurest teise juure ja jälle tagasi. Nii ikka mitu korda. Siis sai naispere vihaseks ja kannatada sai meie meespere au, et mikspärast pole kõik korraldatud. Ega seal polnudki aega enam korraldada, vajasime ühest vagunikest sisse. Esialgul olid segamini pead ja jalad. Meie „Cary Cooper“ turnis lae all, mõni oli sokutanud end pakiriivile ja keegi laulis kustki pingi alt: „Kurb on laul...“ Nii see tagasisõit algas... vaid vagunirattad vuristasid ühetooniliselt vurr-vurr-umklump, vurr-vurr-umklump, ära säält, eemale sellest maanurgast, „kus varba vastu kivi läits“.

Päikese tõusul jõudsim Tallinna, muredega südames asusime jälle oma igapäevasesse teinistusse.

Aja mõddudes tuletame jälle kunagi meele, kuidas meie, postlaste laulurahvas, Tartu laulupeol käisime.

Kaane pilt:

Luiged Aegviidu vaikselt järvel

Meie juubilarid

Paul Toomsalu

30 a. ametijuubeli puhul

Inimene-ametnik. Nende kahe sõnaga võiks iseloomustada juubilari Paul Toomsalu't. Kui siiski selle tõlgitsemine kutsub esile järgnevad read, siis ärgu pangu lugupeetav juubilar seda pahaks.

Riigiametnikule seatakse väga suuri ja mitmesuguseid nõudmisi: missugune ta peab olema ja kuidas olema, et saada rahulolemise osaliseks. Ametnikku analüüsitakse ka sellest küljest, et kas ta peab olema eeskätt ametnik ja siis inimene või ümberpöörduvalt. Mõned arvavad (vanemasse generatsiooni kuuluvad inimesed) et teenistusekohuste täitmise juures peab ta jääma valjult ametnikuks ja ei tohi avaldada ühtegi inimlikku nõrkust, nagu vastutulelikkus, sõbralikkus, õilsus jne. On ka teistpidi mõtlejaid, kes väidavad, et ametnik peab olema eeskätt inimene ja siis ametnik. Kumb neist elementidest peab olema ülekaalus, selle kohta valitsevad veel lahkarvamised.

Kuid need, kes tunnevad lugupeetavat juubilari (teda tunneb ju terve postipere), võivad väita, et P. Toomsalu on mainitud elemendid suutnud viia õnnelikku kooskõlla. Juubilar on inimene, õilis inimene ja sealjuures ka eeskujulik, tubli ametnik ja administraator. Võiks öelda rohkemgi — Toomsalu on parim inimene ja parim ametnik. Kas olete käinud tema töökabinetis, kus viibib alati palju inimesi, kellel on palju tegemist, küsimist-kostmist, asjatoimetamist juubilariga? Muidugi olete. Siis olete ka võinud tähele panna, kuidas ta lahendab kümneid küsimusi, andes ühtele selgitusi, kuu-

lates teiste soove, hädasid, tehes kiireid korraldusi j.m.

Teie ei märka liigset vormaalsust, üleolekut, kärsitust, mõne soovi või asja ilmselt ignoreerimist ja kunagi mitte ebavastutulelikkust ega tülpimust. Nii mõnedki provintslased või teised, astudes P. Toomsalu töökabinetti murettundvarena, väljuvad sealt rahuldatuina, rõõmsatena, selginenud ilme näol. Seda küll sellepärast, et juubilaris on inimene ja ametnik, need kaks elementi, ühte sulanud ja annud harmoonilise terviku.

Seltskonnas on juubilar võitnud kõikide südamed oma sõbralikkusega, noobli käitumisega ja hää ning armastusväärse kolleegina. Ega muidu ei ole ta saanud elukutseliseks kongressijuhatajaks, kellena oleme harjunud teda nägema postiteenijate kutseühingu igaaastastel kongressidel.

Soovime juubeli puhul temale siiralt õnne, teravist oma kutsetöö jätkamiseks samasuguses sõbralikus vaimus ja samasuguse edukusega nagu seni.

Endu Päit.

August Sukk

25 a. postiteenistuses

Tartu postkontori vanem kiirtööt. ametnik August Sukk jõudis 23. juunil oma teenistuse veerandsaja tähistamiseni.

Ta algas postiteenistust 6. järgu ametnikuna Kopli (veneaegne nimetus Korabelnoje) postijaoskonnas 23. juunil 1915. a. Paari aasta pärast kõrgendati 5-sse ametjärku ja samal aastal, s. o. 1917. a. nimetati 4. järgu ametnikuna Tal-

Konstantin Böstrov,

Postitalituse postiveo-juhataja ja „elukutseline“ Postiteenijate Kutseühingu Tallinna osakonna esimees. 29. juunil s. a. täitis K. Böstrovil 35 a. postiteenistusse astumisest.

Harald Tõugu,

Postitalituse kohtuasjade ajaja ja nõuandja juriidilisis küsimusis. Peale selle Postiteenijate Kutseühingu innukas tegelane. Pühitses 4. juulil s. a. oma riigiteenistuse 30. a. juubelit.

Paul Toomsalu,

Postitalituse majanduse juhataja, nüüd ka auväärt juubilar, kellest Endu Päit on kirjutanud pika jutu, mis leidub teisel.

linna posti-telegraafi kontorisse. Seal teenis ta kuni Saksa okupatsioonivägede maale tulekuni 25. veebruarini 1918. a.

Okupatsiooni lõppedes nimetati A. Sukk Eesti Postivalitsuse ülema käskkirjaga 27. jaan. 1919. a. 5. järgu ametnikuks Postivalitsusesse, kus samal aastal kõrgendati 4. järku. Omal palvel paigutati ta ümber 21. mail 1919. a. Tartu posti-telegraafi kontorisse sama ametjärguga. Hoolsa, kohusetruu ametnikuna jõudis ta kiiresti edasi ja 1924. a. oli jõudnud juba 1-b järku. Sooritanud eksami töötundmises hughesiaparaadil nimetati ta samasse kontorisse 1. järgu kiirtöötajaks ametnikuks, arvates 1. okt. 1929. a.

Oma teenistuse kõrval, vabal ajal jatkas koolihariduse täiendamist Tartu Ohtuses Gümnaasiumis, mille täiskursuse ka lõpetas. Ühtlasi sooritas prantsusekeele eksami. Eelmöödunud aastal lõpetas Tallinnas Kodanliku Õhukaitse kursused, omades instruktori diplomi. Seejärel pidas Postitalituse korraldusel loenguid Tartu postirahvale õhukaitse alal.

Juubilar omab suurt vaimlist intelligenti, mispärast ta suudab mitmesugustes olukordades kiiresti kohaneda ja olla kasulik, viljakas mitmesugustes ülesannetes. Kõrge kutsekvaliteediga on ta ostitud kaastöölisena teenistuses, kus teda hinnatakse kui sõbralikku, sobivat ja korrektset kolleegi. Tema suhtumine töökaaslasisse ei jäta midagi soovida. Võitnud üldise usalduse ja lugupidamise, näeme juubilarit tegutsemas usaldusmehena palju aastaid kutseühingu Tartu osakonna juhatuses küll esimehena, sekretärina, revisjonikomisjoni liikmena, raamatukogu juhatajana ja laenu-hoiukassa juhatuses või revisjonikomisjonis ja mujal. Ta evib suuri kogemusi ja asjatundmist, mis teenijate üritustele kasu toob.

Seda siiralt tunnustades soovivad kaasteenijad ja sõbrad temale südamest õnne ja tervist juubeli puhul.

Endu Päit.

Juubilarid augustis ja septembris

40 a.

Mägi, Peeter, ülema abi, Türi Ptk. 16. VIII 1900.

35 a.

Lillepuu, Johann, 2. j. ametn., Valga Ptk., 30. VIII 1905.

30 a.

Mihkelson, Aleksei, 1-a j. ametn., Tall. Vaks. Ptk., 2. VIII 1910.

Millend, Aulo, ülema abi, Tall. Välispakk. Ptk., 14. VIII 1910.

25 a.

Kalmus, Johan, ülem, Vändra Ptk., 2. IX 1915.

Kivisalu, Eduard, 2 j. ametn., Tall. Peapostk., 2. IX 1915.

Kohver, Raivo, 1-a j. ametn., Võru Ptk., 14. VIII 1915.

Kompus, Oskar, 1-b j. ametn., Tartu Ptk., 3. IX 1915.

Piiri, Eduard, ülem, Kallaste Ptk., 14. VIII 1915.

Raag, Ida, van. ametn., Tartu Telef.-v., 26. VIII 1915.

Keskjuhatus teadaanne.

Elva suvilais on näha ette vabu tube k. a. augustikuus. Soovijatel esitada avaldused 20-ks juuliks s. a. Vabu tube augustis on ka N.-Jõesuus. **Keskjuhatus**

Uleskutse kõigile telefoniliini-töölisele

Eesti Telegraafi- ja Telefoniliini Tööliste Üleriigiline Kutseühingu juhatus kutsub kõiki telefonivõrkudes töötavaid töölisi organiseeruma oma ametiühingu ümber.

Iga tööliste kohus on kuuluda oma ametiühingusse, mille kaudu organiseeritult meil ühiselt avaneb võimalus oma olukorda kindlustada, kollektiiv lepingut nõuda ja õigustatud nõudeid läbi viia. Vajalikkude informatsioonide saamiseks organiseerimiseks palume pöörata kutseühingu juhatuse poole aadressil:

Tartu, Postkast 57.

Juhatus.

Postiteenijate laulukoori uus juhatus

Peakoosolek valis postiteenijate koorile uue juhatuse: M. Ruubel, esimees, J. Martens, abi-esimees, pr. H. Kert peasekretär, pr. S. Must sekretär, prl. K. Avloi, kassahoidja, pr. L. Mets, abikassahoidja ja P. Kadaja, majandaja. Koori juhatab helikunstnik Martin Laurimaa.

Koori tegevuses tuleb nüüd paarikuine seisak, kuid sügisel algab töö uue hooga, sest kavas on täita suured ja rasked ülesanded.

Erilist tööd nõuab ettevalmistus juubeli kontserdiks „Estonia“ kontsertsaalis novembrikuus, milleks saal juba reserveeritud. Sama kontsert tuleb korrata Ringhäälingus.

Palju tööd nõuab ka koori aastaraamatu koostamine.

Niisiis head puhkust ja suvitamist laulusangarid! Sügisel aga kõik 100% välja kui üks mees. Möödunud tegevusaasta töö eest aga kõigile meie ametkonna suure pere poolt südamilik tänu!

M. Mõõnaste.

Rahvusvaheline Teleühenduste Liit

75-aastane

1865 — 1940

Prantsusmaa algatusel astusid kokku 1. märtsil 1865. a. Pariisis nõupidamisele alljärgnevate maade esindajad, kes samal aastal 17. mail kirjutasid alla Pariisis sõlmitud Rahvusvahelisele Telegraafi Konventsioonile: Austria, Baden (suur-hertsogkond), Bayeri (kuningriik), Belgia, Hamburg (vana hansalinn), Hannover (kuningriik), Hispaania, Holland, Itaalia, Kreeka, Norra, Portugal, Prantsusmaa, Preisi (kuningriik), Rootsi, Sachsen (kuningriik), Sveits, Taani, Türgi, Vene ja Württemberg.

Konventsioon jõustus 1. jaanuaril 1866. a.

S.-Britannia puudumine üllaloetletud maade hulgast põhjeneb sellel asjaolul, et telegraafi-asjanduse ekspluateerimine ei olnud seal riigi käes.

Hiljem mitmes paigas ja mitmesugusel ajal peetud konventsioonidest peeti viimane 1938. a. Kairos, millest võttis osa ka Postitalituse direktor G. Jallajas.

Eesti Postitalitus liitus 19. mail 1922. a. Rahvusvahelise Telegraafi Konventsiooniga (Sõlmitud Peterburis 1875. a. konverentsil). J. B.

AMETLIK OSA

NIMETATAKSE AMETISSE.

Hubel, Rudolf — postiljoniks Kolga-Jaani Ptk., 1. juun. 40.

Nurk, Voldemar, kojameheks, palk kr. 52.— kuus — Tall. Peapostk., 11. juun. 40.

Eesti Vabariigi kodanik Valter Rand, 26 a. vana, nimetatakse Postitalituse ajutiseks tööjõuks — järelvalve ametnikuks Vasknarva Postkontori maja ehitustöödele, palgaga kr. 150.— kuus, krediidist § 14 p. b, arvates 1. juunist 1940.

NIMETATAKSE T. T. MEHAANIKU KANDIDAADIKS.

Urbalu, Meinhard, meh. õpil. — Virumaa T.T.v., 21. mai 40.

Mihhailov, Valentin, meh. õpil. — Virumaa T.T.v., 21. mai 40.

Süvari, Julius, meh. õpil. — Virumaa T.T.v., 21. mai 40.

Mets, Anton, meh. õpil. — Saaremaa T.T.v., 21. mai 40.

Kuus, Nikolai, meh. õpil. Viljandimaa t.t.v. — meh. kand. Viljandimaa t.t.v., 1. juun. 40.

NIMETATAKSE P. T. T. AMETNIKU KANDIDAADIKS.

Visnapuu, Valdur, ametn. õpil. — Petseri Ptk., 26. mai 40.

Nukk, Aleksei, ametn. õpil. — Petseri Ptk., 26. mai 40.

Koppel, Evald, ajut. tööj. — Põlva Ptk., 1. juun. 40.

NIMETATAKSE P.T.T. AMETNIKU ÕPILASEKS

Randaru, Feliks, ametn. õpii. — Tall. Peapostk., 16. juun. 40.

Johannesberg, Lembit, ametn. õpil. — Tall. Peatelegr. k., 16. juun. 40.

KINNITATAKSE AMETISSE

Koorm, Ernst, ülema abi aj. kt. Rakke 3. kl. Ptk. — ülema abiks, 1. juul. 40.

MÄÄRATAKSE UUE AMETI PEALE.

Merisalu, Arnold, mehn. Lüganuse Ptk. — ülema abi aj. kt. Kunda III kl. Ptk., 15. mai 40, omal palvel ja kulul.

Onu, Juhan, 3. j. ptt. ametn. Haapsalu Ptk. — mehn. aj. kt. Paatsalu Ptk., 30. mai 40, teen. huvides ja enda nõusolekul.

Tähiste, Jaan, 4 j. ptt. ametn. vabateen. Ahja Ptk. — ülema abi aj. kt. Ahja 3. kl. Ptk., 1. juun. 40, enda nõusolekul.

Mägi, Gustav, 2 j. ptt. ametn. Kadrina Ptk. — ülema abi aj. kt. Kadrina 3. kl. Ptk., 1. juun. 40, enda nõusolekul.

Kommussaar, Adolf, postiljon Narva Ptk. — 4 j. ptt. ametn.-vabateen. Narva Ptk., 11. juun. 40.

Jõgi, Aleksander, 2 j. ptt. ametn. Kavastu Ptk. — ülema abi aj. kt. Kavastu 3 kl. Ptk., 11. juun. 40, enda nõusolekul.

Tagaküla, Timo, 2 j. ptt. ametn. Kolga-Jaani Ptk. — ülema abi aj. kt. Võsu 3. kl. Ptk., 13. juun. 40, teen. huvides ja enda nõusolekul.

Lipping, Hugo, ülem Räpina 3. kl. Ptk. — 1-a j. ptt. ametn. Kopli Ptk., 17. juun. 40, teen. huvides ja enda nõusolekul.

PAIGUTATAKSE ÜMBER

Soovre, Vladimir, meh. kand. Tall. Telef. v. — Silla Ptk., 22. mai 40, teen. huv.

Jõeäär, Naadi, 2. j. ptt. ametn. Kuressaare Ptk. — Nõmme Ptk., 23. mai 40, omal palvel ja kulul.

Saarna, Elmar, meh. kand. Läänemaa T.T.v. — Tall. Peatelegr. k., 24. mai 40, teen. huv.

Aigro, Niina, 4. j. ptt. ametn. Silla Ptk. — Haapsalu Ptk., 28. mai 40, omal palvel ja kulul.

Soots, Jaak, 1-b j. ptt. am. Viljandi Ptk. — 1-b j. ptt. ametn. Põltsamaa Ptk., 1. juun. 40, teen. huvides ja enda nõusolekul.

Petrov, Vsevolod, meh.-vabat. Narva Telefoniv. — meh. vabateen. Narva-Jõesuu Ptk., 6. juun. 40, teenistuse huvides.

Metsakuru, Helmi, 4. j. ptt. ametn. Tapa Ptk. — 4. j. ptt. ametn. vabateen. Tartu Telefoniv., 10. juun. 40, omal palvel ja kulul.

Nukk, Aleksei, ametn. kand. Petseri Ptk. — ametn. kand. Värskä Ptk., 10. juun. 40, teen. huvides.

Vares, August, meh. kand. Viljandimaa T.T.v. — meh. kand. Kolga-Jaani Ptk., 12. juun. 40, teenistuse huvides.

Saluveer, Enno, ametn. kand. Värskä Ptk. — ametn. kand. Vastseliina Ptk., 16. juun. 40, omal palvel ja kulul.

Urbalu, Meinhard, meh. kand. Virumaa T.T.v. — meh. kand. Lüganuse Ptk., 16. juun. 40, teen. huvides.

Mihhailov, Valentin, meh. kand. Virumaa T.T.v. — meh. kand. Kiviõli Ptk., 16. juun. 40, teen.

VABASTATAKSE AMETIST

Sulg, Endel, mehaanik Tall. Telefoniv., 9. juun. 40, omal palvel.

Janni, August, 1-b j. ptt. ametn. Tartu Ptk., 15. juun. 40, omal palvel.

NIMEDE MUUTMISI.

Viljandi Ptk. 4. j. ptt. ametn.-vabateen. Linda Kuimets on abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Toom, arvates 20. aprillist 1940.

Narva Telefonivõrgu 4 j. ptt. ametn.-vabateen. Alice Kosk on abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Reinas, arvates 27. aprillist 1940.

Tallinna Telefonivõrgu 2 j. ptt. ametn. Bertha Valdes on abiellumise puhul omandanud uue perekonnanime Ainson, arvates 4. maist 1940.

Pärnu Ptk. 4 j. ptt. ametn.-vabateen. Gerda Uferile on Tallinna linna perekonnaseisuameti 20. mai 1940. otsusega määratud uueks perekonnanimeks Urmas.

„Postisarve“ järgmine number

ilmub kaksiknumbrina — august/september — arvatavasti septembrikuu algul, mida toimetuse palub arvestada kirjutiste saatmisel.

Materjali rohkuse tõttu on käesolevast numbrist pidanud kirjutisi välja jääma, kuid neid loodame mahutada ajakirja edaspidi. Toim.

Väljaandja: Posti-Telegr.-Telef. Teenijate Kutseühingu Keskjuhatus. Tegev- ja vastutav toimetaja Eduard Soo. Toimetuse ja talituse asukoht: Tallinn, Vene tän. 9; aadress: „Postisarv“ pk. 266. Tallinn, 16. juulil 1940. a. Trükikoda „Estotrükk“, Tallinn S. Karja 8.

Iga mööduva 24 tunni

sündmused nii kodu- kui ka välismaal leiate vara hommikul ilmuvast

„PÄEVALEHEST“

Peale selle juhtkirju, huvipakkuvaid reisikirjeldusi, vesteid, romaane ja muud huvitavat

KIRJANDUST, KOOLIRAAMATUID
KOOLI- ja KANTSELEITARBEID jne.
soovitavad suures valikus

„Päevalehe“ raamatukauplused

Tallinn, Pärnu mnt. 10, Pikk tän. 2

NAISTE JA MEESTE

VIHMAKUUBESID,
kummist ja impregn.

**KALOSSE,
VIHMAVARJE,
VAHARIIDET,
DŽUUTVAIPU,
LINOLEUMI**

ja
PUDUKAUPA

soovitab suures valikus

KULL'I 'ÄRI

TALLINN, VANA POSTI 8

Nagu laev ilma tüürita
on postlane

„Postisarveta“

